Šis dokuments ir izveidots vienīgi dokumentācijas nolūkos, un iestādes neuzņemas nekādu atbildību par tā saturu

►**B**

PADOMES REGULA (EK) Nr. 1290/2005

(2005. gada 21. jūnijs)

par kopējās lauksaimniecības politikas finansēšanu

(OV L 209, 11.8.2005., 1. lpp.)

Grozīta ar:

		Oficiālais Vēstnesis		
		Nr.	Lappuse	Datums
►**M1**	Padomes Regula (EK) Nr. 320/2006 (2006. gada 20. februāris)	L 58	42	28.2.2006.
►**M2**	Padomes Regula (EK) Nr. 378/2007 (2007. gada 27. marts)	L 95	1	5.4.2007.
►**M3**	Padomes Regula (EK) Nr. 1437/2007 (2007. gada 26. novembris)	L 322	1	7.12.2007.
►**M4**	Padomes Regula (EK) Nr. 479/2008 (2008. gada 29. aprīlis)	L 148	1	6.6.2008.
►**M5**	Padomes Regula (EK) Nr. 13/2009 (2008. gada 18. decembris)	L 5	1	9.1.2009.
►**M6**	Padomes Regula (EK) Nr. 73/2009 (2009. gada 19. janvāris)	L 30	16	31.1.2009.
►**M7**	Padomes Regula (EK) Nr. 473/2009 (2009. gada 25. maijs)	L 144	3	9.6.2009.
►**M8**	Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 121/2012 (2012. gada 15. februāris)	L 44	1	16.2.2012.

▼B

PADOMES REGULA (EK) Nr. 1290/2005

(2005. gada 21. jūnijs)

par kopējās lauksaimniecības politikas finansēšanu

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu, un jo īpaši tā 37. panta 2. punkta trešo daļu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta atzinumu ([1]),

tā kā:

(1) Kopējā lauksaimniecības politika ietver vairākus pasākumus, tostarp tādus, kas attiecas uz lauku attīstību. Lai sekmētu kopējās lauksaimniecības politikas mērķu sasniegšanu, ir svarīgi nodrošināt minēto pasākumu finansējumu. Tā kā šiem pasākumiem ir daži kopēji elementi, bet vairākos aspektos tie tomēr atšķiras, to finansēšanai būtu jāizmanto reglamentējoši noteikumi, kas vajadzības gadījumā ļautu šos pasākumus reglamentēt atšķirīgi. Lai ņemtu vērā minētās atšķirības, būtu jānodibina divi Eiropas lauksaimniecības fondi, proti, Eiropas Lauksaimniecības garantiju fonds (turpmāk tekstā — "ELGF"), kas līdztekus citiem pasākumiem finansē tirgus pasākumus, un Eiropas Lauksaimniecības fonds lauku attīstībai (turpmāk tekstā — "ELFLA"), kas finansē lauku attīstības programmas.

(2) Saskaņā ar 53. pantu Padomes Regulā (EK, *Euratom*) Nr. 1605/2002 (2002. gada 25. jūnijs) par Finanšu regulu, ko piemēro Eiropas Kopienu vispārējam budžetam ([2]), ar divu iepriekšminēto fondu starpniecību, vai nu centralizēti, vai arī īstenojot dalībvalstu un Kopienas dalītu vadību, no Kopienas budžeta būtu jāfinansē kopējās lauksaimniecības politikas izdevumi, tostarp tie, kas attiecas uz lauku attīstību. Būtu jānosaka visi visdažādākie pasākumi, ko var finansēt ar šiem fondiem.

(3) Ja, veicot grāmatojumu noskaidrošanu, Komisijai nav pietiekamu pierādījumu tam, ka dalībvalsts veiktā kontrole ir pietiekama un pārskatāma un ka maksātāji pārbauda to izdevumu deklarāciju likumību un pieņemamību, ko tie apmaksā, Komisija nespēj pieņemamā termiņā aprēķināt izdevumu kopsummu, ko attiecināt uz Eiropas lauksaimniecības fondiem. Tādēļ būtu jāparedz noteikumi par maksātāju akreditāciju, ko veic dalībvalstis; par procedūru izstrādi vajadzīgo deklarāciju par pārskatu ticamību saņemšanai, ko veic dalībvalstis; par vadības un kontroles sistēmu sertificēšanu, kā arī par gada pārskatu apstiprināšanu, ko veic neatkarīgas struktūras.

([1]) Atzinums sniegts 2005. gada 26. maijā (*Oficiālajā Vēstnesī* vēl nav publicēts).

([2]) OV L 248, 16.9.2002., 1. lpp.

▼B

(4) Lai nodrošinātu akreditācijai vajadzīgo standartu saskanību dalībvalstīs, Komisijai būtu jāsniedz norādījumi par piemērojamiem kritērijiem. Turklāt, lai nodrošinātu attiecīgas valsts veiktās kontroles pārskatāmību, jo īpaši attiecībā uz atļaujas izsniegšanas, apstiprināšanas un maksāšanas procedūrām, vajadzības gadījumā būtu jāierobežo to iestāžu un struktūru skaits, kurām ir deleģēti šādi uzdevumi, ievērojot katras dalībvalsts konstitucionālās normas.

(5) Ja kāda dalībvalsts akreditē vairāk nekā vienu maksātāju, ir svarīgi, ka tā norīko tikai vienu koordinācijas struktūru, lai nodrošinātu konsekvenci līdzekļu pārvaldībā, panāktu Komisijas un dažādu akreditēto maksātāju sadarbību, kā arī nodrošinātu, ka Komisijas lūgtā informācija par dažādu maksātāju darbībām būtu ātri darīta pieejama.

(6) Lai nodrošinātu Komisijas un dalībvalstu saskaņotu sadarbību, finansējot kopējās lauksaimniecības politikas izdevumus, un, jo īpaši, lai Komisijai dotu iespēju cieši uzraudzīt dalībvalstu īstenotu finanšu vadību un veikt akreditēto maksātāju grāmatojumu noskaidrošanu, dalībvalstīm būtu jāsniedz Komisijai noteikta informācija vai tā būtu jāsaglabā Komisijai pieejama. Lai šo panāktu, cik vien iespējams būtu jāizmanto informācijas tehnoloģijas.

(7) Lai sagatavotu informāciju, ko nosūtīt Komisijai, un nodrošinātu Komisijai pilnīgu un tūlītēju piekļuvi datiem par izdevumiem, gan elektroniskā, gan papīra formā, būtu jāparedz datu paziņošanas un nosūtīšanas noteikumi un paziņošanas veids, kā arī attiecīgi termiņi.

(8) Kopējās lauksaimniecības politikas pasākumus un darbības daļēji finansē, īstenojot dalītu vadību. Lai nodrošinātu Kopienas fondu pareizu finanšu vadību, Komisijai būtu jāveic pārbaudes, lai kontrolētu fondu pareizu vadību, ko veic dalībvalstu iestādes, kuras atbild par maksājumu veikšanu. Būtu jādefinē Komisijas veikto pārbaužu būtība, jāprecizē nosacījumi, kas ļautu Komisijai uzņemties budžeta izpildes pienākumus, un jāprecizē dalībvalstu sadarbības pienākumi.

(9) Tikai dalībvalstu akreditētie maksātāji pietiekami nodrošina to, ka vajadzīgās kontroles ir veiktas, pirms saņēmējiem piešķir Kopienas atbalstu. Tādēļ būtu jānosaka, ka atmaksājumus no Kopienas budžeta varēs saņemt tikai par akreditēto maksātāju veiktajiem izdevumiem.

▼B

(10) Komisijai būtu jādara dalībvalstīm pieejami finanšu līdzekļi atmaksājumu formā, kas vajadzīgi, lai segtu akreditēto maksātāju izdevumus attiecībā uz ELGF, pamatojoties uz maksātāju izdevumu grāmatvedību. Kamēr atmaksājumi mēneša maksājumu formā nav izmaksāti, dalībvalstīm būtu jāmobilizē vajadzīgie finanšu līdzekļi atbilstoši akreditēto maksātāju vajadzībām. Personāla un administratīvas izmaksas dalībvalstīm un kopējās lauksaimniecības politikas īstenošanā iesaistītajiem saņēmējiem būtu jāsedz no saviem līdzekļiem.

(11) Lai nodrošinātu efektīvu Kopienas atbalsta izmantošanu, ir svarīgi finansējumu sniegt saņēmējiem laicīgi. Tas, ka dalībvalstis neievēro Kopienas tiesību aktos paredzētos maksājuma termiņus, var radīt nopietnas problēmas atbalsta saņēmējiem un apdraudēt Kopienas gada budžeta sastādīšanu. Tādēļ Kopienas finansējumā nevajadzētu iekļaut izdevumus, kas veikti, neievērojot termiņus. Lai ievērotu proporcionalitātes principu, Komisijai vajadzētu paredzēt izņēmumus no šā vispārējā noteikuma.

(12) Būtu jāparedz administratīva procedūra, kas ļautu Komisijai pieņemt lēmumu samazināt vai uz laiku pārtraukt mēneša maksājumus, ja no dalībvalstīm saņemtā informācija neļauj tai apliecināt, ka ir ievēroti spēkā esošie Kopienas noteikumi, un acīm redzami norāda uz Kopienas fondu nepareizu izmantošanu. Skaidri noteiktos gadījumos maksājumu apjoma samazināšanai vai to pārtraukšanai arī jābūt iespējamai, neizmantojot iepriekš minēto procedūru. Abos gadījumos Komisijai būtu jāinformē attiecīgā dalībvalsts, norādot, ka jebkurš lēmums attiecībā uz maksājumu samazināšanu vai pārtraukšanu neskar lēmumus, ko pieņems saistībā ar grāmatojumu noskaidrošanu.

(13) Budžeta disciplīnas sakarā būtu jānosaka ELGF finansēto izdevumu gada maksimālie apjomi, ņemot vērā maksimālās summas, kas paredzētas šim fondam finanšu plānā, summas, ko noteikusi Komisija saskaņā ar 10. panta 2. punktu Padomes Regulā (EK) Nr. 1782/2003 (2003. gada 29. septembris), ar ko izveido kopīgus tiešā atbalsta shēmu noteikumus saskaņā ar kopējo lauksaimniecības politiku un izveido dažas atbalsta shēmas lauksaimniekiem ([1]), un minētās regulas 143.d un 143.e pantā noteiktās summas.

([1]) OV L 270, 21.10.2003., 1. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Komisijas Regulu (EK) Nr. 118/2005 (OV L 24, 27.1.2005., 15. lpp.).

▼B

(14) Budžeta disciplīna arī prasa, ka ELGF finansēto izdevumu gada maksimālajiem apjomiem jābūt ievērotiem visos gadījumos un visās budžeta procedūras un budžeta izpildes stadijās. Tādēļ attiecīgai dalībvalstij noteiktais gada maksimālais tiešo maksājumu apjoms pēc korekcijas, kas veikta saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1782/2003 10. pantu, būtu jāuzskata par finanšu līdzekļu maksimālo apjomu attiecīgai dalībvalstij attiecībā uz šādiem tiešajiem maksājumiem, un, atmaksājot šos maksājumus, būtu jāievēro minētais maksimālais apjoms. Turklāt budžeta disciplīna prasa, lai jebkādi tiesību akti, ko Komisija ierosina vai Padome vai Komisija pieņem saistībā ar kopējo lauksaimniecības politiku un ELGF budžetu, ievērotu minētā fonda finansēto izdevumu gada maksimālo apjomu. Tāpat būtu jāpilnvaro Komisija noteikt Regulas (EK) Nr. 1782/2003 11. panta 1. punktā minēto korekciju, ja Padome to nenosaka pirms 30. jūnija kalendārajā gadā, uz ko attiecas korekcija.

(15) Pasākumi, kas veikti, lai noteiktu ELGF un ELFLA fondu finanšu ieguldījumu, aprēķinot maksimālos finanšu līdzekļu apjomus, neietekmē Līgumā paredzētās budžeta lēmējiestādes kompetenci. Šiem pasākumiem tādēļ jābalstās uz atsauces summām, kas noteiktas saskaņā ar Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas Iestāžu nolīgumu (1999. gada 6. maijs) par budžeta disciplīnu un budžeta procedūras uzlabošanu ([1])(turpmāk tekstā — "Iestāžu nolīgums") un tā I pielikumā izklāstīto finanšu plānu.

(16) Budžeta disciplīna arī prasa nepārtrauktu budžeta vidēja termiņa stāvokļa analīzi. Tāpēc, iesniedzot provizorisko budžeta projektu konkrētam gadam, Komisijai būtu jāiesniedz prognozes un analīze Eiropas Parlamentam un Padomei un vajadzības gadījumā jāierosina Padomei attiecīgi pasākumi. Turklāt Komisijai būtu vienmēr pilnīgi jāizmanto savas pārvaldības pilnvaras, lai nodrošinātu to, ka ievēro gada maksimālo apjomu, un vajadzības gadījumā tai būtu jāierosina Padomei attiecīgi budžeta stāvokļa uzlabošanas pasākumi. Ja budžeta gada beigās dalībvalstu lūgto atmaksājumu dēļ nevar ievērot gada maksimālo apjomu, būtu jāparedz, ka Komisija var veikt pasākumus, kas ļautu, no vienas puses, pieejamo budžetu provizoriski sadalīt starp dalībvalstīm proporcionāli to lūgtam atmaksājumam, kas nav vēl atmaksāts, un, no otras puses, ievērot attiecīgajam gadam noteikto maksimālo apjomu. Maksājumi par attiecīgo gadu būtu jāsedz nākamajā budžeta gadā, un galīgi būtu jānosaka katrai dalībvalstij paredzētais Kopienas finansējuma kopapjoms, kā arī kompensācija dalībvalstu starpā, lai ievērotu noteikto apjomu.

([1]) OV C 172, 18.6.1999., 1. lpp. Iestāžu nolīgumā jaunākie grozījumi izdarīti ar Eiropas Parlamenta un Padomes Lēmumu 2003/429/EK (OV L 147, 14.6.2003., 25. lpp.).

▼B

(17) Izpildot budžetu, Komisijai būtu jāievieš lauksaimniecības izdevumu mēneša agrā brīdinājuma un pārraudzības sistēma, lai tā varētu reaģēt, cik ātri vien iespējams, ja pastāv gada maksimālā apjoma pārsniegšanas risks, veikt attiecīgus pasākumus saskaņā ar Komisijai piešķirtām pārvaldības pilnvarām un, ja visi šie pasākumi ir nesekmīgi, ierosināt citus pasākumus Padomei, kas lemj par tiem cik ātri vien iespējams. Lai sistēma darbotos bez traucējumiem, tai būtu jāļauj salīdzināt faktiskie izdevumi ar izdevumu prognozēm, kas sagatavotas, pamatojoties uz iepriekšējo gadu izdevumiem. Komisijai būtu jānosūta Eiropas Parlamentam un Padomei ikmēneša ziņojums, kurā salīdzinātas līdz ziņošanai veikto izdevumu svārstības ar izdevumu prognozēm, kā arī paredzēta budžeta izpilde atlikušajam finanšu gadam.

(18) Nosakot valūtas maiņas kursu, ko Komisija izmanto, sagatavojot Padomei iesniedzamus budžeta dokumentus, būtu jāņem vērā jaunākā pieejamā informācija, ņemot vērā laikposmu no dokumentu sagatavošanas līdz to nosūtīšanai, ko veic Komisija.

(19) Lauku attīstības programmas finansē no Kopienas budžeta, pamatojoties uz saistībām un veicot gada maksājumus. Būtu jānodrošina Kopienas fondu pieejamība dalībvalstīs, lai tās varētu tos izmantot, tiklīdz sāk īstenot šo fondu lauku attīstības programmas. Tādēļ būtu jāievieš pirmsfinansēšanas sistēma, ar ko nodrošina regulāru finanšu līdzekļu plūsmu, lai maksājumus saņēmējiem veiktu piemērotā laikā, kā arī būtu jānosaka šāda pasākuma ierobežojumi.

(20) Papildus pirmsfinansējumam būtu jāatšķir starpposma maksājumi, ko Komisija veic akreditētajiem maksātājiem, no atlikuma maksājumiem, kā arī būtu jānosaka to maksāšanas noteikumi.

(21) Lai aizsargātu Kopienas finanšu intereses, nepamatotu izdevumu gadījumā Komisijai jābūt tiesīgai samazināt vai pārtraukt starpposma maksājumus. Būtu jāievieš procedūra, lai dalībvalstis varētu pamatot veiktos izdevumus.

(22) Ar atbrīvošanos no saistībām būtu jāpaātrina programmu īstenošana un būtu jāveicina pareiza finanšu vadība.

(23) Lai izveidotu finansiālas attiecības starp akreditētiem maksātājiem un Kopienas budžetu, Komisijai katru gadu būtu jāveic šo maksātāju grāmatojumu noskaidrošana. Lēmumam par grāmatojumu noskaidrošanu būtu jāattiecas uz iesniegto rēķinu pilnīgumu, precizitāti un ticamību, bet ne uz izdevumu atbilstību Kopienas tiesību aktiem.

▼B

(24) Komisijai, kas ir atbildīga par Kopienas tiesību aktu pareizu piemērošanu atbilstīgi Līguma 211. pantam, būtu jāpieņem lēmums par to, vai dalībvalstu izdevumi atbilst Kopienas tiesību aktiem. Dalībvalstīm būtu jābūt tiesīgām pamatot savus lēmumus par izdevumu veikšanu un izmantot izlīguma procedūru, ja tās ar Komisiju nevar savstarpēji vienoties. Lai dalībvalstīm sniegtu juridiskas un finansiālas garantijas attiecībā uz jau veiktajiem izdevumiem, būtu jānosaka maksimāli pieļaujamais laika posms, kurā Komisija var pieņemt lēmumu par to, vai neatbilstība rada finansiālas sekas.

(25) Lai aizsargātu Kopienas budžeta finanšu intereses, dalībvalstīm būtu jāveic pasākumi, lai pārliecinātos, ka fondu finansētie darījumi ir faktiski notikuši un ir veikti pareizi. Dalībvalstīm arī būtu jānovērš jebkuri saņēmēju nodarīti pārkāpumi un efektīvi jārīkojas attiecībā uz tiem.

(26) Atgūtas ELGF izmaksātas summas būtu jāatmaksā šim fondam, ja izdevumi neatbilst Kopienas tiesību aktiem un uz tiem nav nekādu tiesību. Būtu jāparedz sistēma, ar ko nosaka finansiālu atbildību par pārkāpumiem, ja zaudētās summas nevar pilnībā atgūt. Lai to panāktu, būtu jāievieš īpaša procedūra, kas ļautu Komisijai pasargāt Kopienas budžeta finanšu intereses, pieņemot lēmumu likt attiecīgai dalībvalstij daļēji segt summas, kas zaudētas pārkāpumu dēļ un kas nav atgūtas pieņemamā termiņā. Konkrētos gadījumos, kad attiecīgā dalībvalsts ir pieļāvusi nolaidību, ir pamats pieprasīt, lai tā atlīdzina visu summu. Tomēr, ar nosacījumu, ka dalībvalstis ievēro saistības atbilstīgi savām iekšējām procedūrām, būtu jābūt iespējai finansiālo slogu sadalīt taisnīgi starp Kopienu un dalībvalsti.

(27) Dalībvalstu izmantotās atgūšanas procedūras var aizkavēt atgūšanu vairākus gadus, negarantējot sekmīgu iznākumu. Šo procedūru īstenošanas izmaksas var būt nesamērīgas ar jau atgūtām vai atgūstamām summām. Tādēļ konkrētos gadījumos būtu lietderīgi atļaut dalībvalstīm atgūšanas procedūru pārtraukt.

(28) Attiecībā uz ELFLA pēc pārkāpumiem atgūtām vai atceltām summām būtu jāpaliek pieejamām attiecīgās dalībvalsts apstiprinātām lauku attīstības programmām, ņemot vērā, ka tās ir piešķirtas šai dalībvalstij. Lai pasargātu Kopienas budžeta finanšu intereses, būtu jāparedz noteikumi gadījumiem, ja pēc pārkāpuma konstatēšanas dalībvalsts neveic vajadzīgos pasākumus.

▼B

(29) Lai nodrošinātu attiecīgi ELGF un ELFLA piešķirto līdzekļu atkārtotu izmantošanu, būtu jāparedz noteikumi attiecībā uz to summu asignēšanu, kuras atguvušas dalībvalstis, pārbaudot atbilstību vai veicot sekojošas procedūras pēc tam, kad konstatēts pārkāpums vai nolaidība, kā arī attiecībā uz papildu maksājumiem piena un piena produktu nozarē.

(30) Lai Komisija varētu pildīt pienākumu pārbaudīt, ka dalībvalstīs pastāv un pareizi darbojas Kopienas izdevumu pārvaldības un kontroles sistēmas, un neskarot dalībvalstu veikto kontroli, būtu jāparedz pārbaudes, ko veic Komisijas pilnvarotas personas, kuras savā darbā varēs pieprasīt palīdzību no dalībvalstīm.

(31) Sagatavojot informāciju, ko nosūtīt Komisijai, būtu iespējami plaši jāizmanto informācijas tehnoloģijas. Veicot pārbaudes, ir svarīgi, lai Komisijai būtu pilnīga un tūlītēja piekļuve informācijai par izdevumiem, kas glabāta gan elektroniskā, gan papīra formātā.

(32) Būtu jānosaka datums pēdējiem maksājumiem Eiropas Lauksaimniecības virzības un garantiju fonda (turpmāk tekstā — "ELVGF") Garantiju nodaļas finansētām lauku attīstības programmām, kas apstiprinātas laikposmam no 2000. līdz 2006. gadam. Lai dalībvalstis varētu saņemt atmaksājumus par maksājumiem, kas veikti pēc minētā datuma, būtu jāparedz īpaši pārejas posma pasākumi. Šajos pasākumos arī būtu jāiekļauj noteikumi par to avansu atgūšanu, kurus piešķīrusi Komisija, pamatojoties uz Padomes Regulas (EK) Nr. 1258/1999 (1999. gada 17. maijs) par kopējās lauksaimniecības politikas finansēšanu ([1]) 5. panta 1. punkta otro daļu, kā arī par summām, uz ko attiecas Padomes Regulas (EK) Nr. 1259/1999 (1999. gada 17. maijs), ar ko paredz kopīgus noteikumus tieša atbalsta shēmām saskaņā ar kopējo lauksaimniecības politiku ([2]), 4. un 5. pantā iekļautie brīvprātīgas modulēšanas pasākumi.

(33) Būtu jānosaka datums, kad Komisija var atbrīvot no saistībām summas, kas ir rezervētas, bet nav iztērētas lauku attīstības programmām, ko finansē no ELVGF Garantiju nodaļas, ja līdz šim datumam Komisija nav saņēmusi pasākumu slēgšanai vajadzīgos dokumentus. Būtu jādefinē dokumenti, kas Komisijai vajadzīgi, lai noteiktu, vai pasākumi ir slēgti.

([1]) OV L 160, 26.6.1999., 103. lpp.
([2]) OV L 160, 26.6.1999., 113. lpp.

▼B

(34) Komisija ir atbildīga par fondu vadību, un ir paredzēta cieša sadarbība starp Komisiju un dalībvalstīm Lauksaimniecības fondu komitejā.

(35) Kopienas finansējuma apjoms rada vajadzību regulāri informēt Eiropas Parlamentu un Padomi, sniedzot finanšu pārskatus.

(36) Tā kā, piemērojot attiecīgu valstu kontroles sistēmas vai pārbaudot atbilstību, varētu izmantot personas datus vai komercnoslēpumus, dalībvalstīm un Komisijai būtu jānodrošina šo darbību sakarā saņemtās informācijas konfidencialitāte.

(37) Lai nodrošinātu Kopienas budžeta pareizu finanšu vadību, ievērojot taisnīguma principus, kā dalībvalstu, tā lauksaimnieku līmenī, ir būtiski precizēt euro izmantošanas noteikumus.

(38) Būtu jāatceļ Padomes Regula Nr. 25 par kopējās lauksaimniecības politikas finansēšanu ([1]), Padomes Regula (EK) Nr. 723/97 (1997. gada 22. aprīlis) par dalībvalstu rīcības programmu īstenošanu ELVGF Garantiju nodaļas izdevumu kontroles jomā ([2]), kā arī Padomes Regula (EK) Nr. 1258/1999. Būtu jāsvītro arī daži panti Padomes Regulā (EEK) Nr. 595/91 (1991. gada 4. marts) par pārkāpumiem un par tādu summu atgūšanu, kas nepareizi izmaksātas saistībā ar kopējās lauksaimniecības politikas finansēšanu un informācijas sistēmas organizēšanu šajā jomā ([3]), ņemot vērā, ka šī regula jau paredz atbilstošus pasākumus.

(39) Šīs regulas īstenošanai vajadzīgie pasākumi būtu jāparedz saskaņā ar Padomes Lēmumu 1999/468/EK (1999. gada 28. jūnijs), ar ko nosaka Komisijai piešķirto ieviešanas pilnvaru īstenošanas kārtību ([4]), atšķirot pasākumus, uz ko attiecas vadības komiteju procedūra, no tiem, uz ko attiecas padomdevēju komiteju procedūra; noteiktos gadījumos un efektivitātes stiprināšanas nolūkā padomdevēju komiteju procedūra ir uzskatāma par atbilstošāku.

(40) Atceltajās regulās paredzēto pasākumu aizstāšana ar tiem, kas noteikti šajā regulā, var radīt praktiskas un īpašas problēmas, jo īpaši tādas, kas saistītas ar pāreju uz jauniem, šajā regulā neparedzētiem pasākumiem. Lai sagatavotos šai iespējai, būtu jāparedz Komisijai iespēja pieņemt vajadzīgus un pienācīgi pamatotus pasākumus. Šie pasākumi var atkāpties no šīs regulas noteikumiem, taču vienīgi nepieciešamības robežās un uz ierobežotu laiku.

([1]) OV 30, 20.4.1962., 991. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EEK) Nr. 728/70 (OV L 94, 28.4.1970., 9. lpp.).
([2]) OV L 108, 25.4.1997., 6. lpp. Regulā grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 2136/2001 (OV L 288, 1.11.2001., 1. lpp.).
([3]) OV L 67, 14.3.1991., 11. lpp.
([4]) OV L 184, 17.7.1999., 23. lpp.

▼B

(41) Tā kā plānošanas laikposms lauku attīstības programmām, kas finansētas, pamatojoties uz šo regulu, sākas 2007. gada 1. janvārī, šī regula būtu jāpiemēro no minētās dienas. Tomēr daži noteikumi būtu jāpiemēro agrāk.

(42) Revīzijas palāta ir sniegusi savu atzinumu ([1]).

(43) Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komiteja ir sniegusi savu atzinumu ([2]),

IR PIEŅĒMUSI ŠO REGULU.

I SADAĻA

VISPĀRĪGI NOTEIKUMI

1. pants

Mērķis un darbības joma

Ar šo regulu nosaka īpašas prasības un noteikumus par kopējās lauksaimniecības politikas, tostarp lauku attīstības pasākumu, izdevumu finansēšanu.

2. pants

Fondi, ar ko finansē lauksaimniecības izdevumus

1. Lai sasniegtu Līgumā noteiktos kopējās lauksaimniecības politikas mērķus un nodrošinātu finansējumu dažādiem ar šo politiku saistītiem pasākumiem, tostarp lauku attīstības pasākumiem, izveido:

a) Eiropas Lauksaimniecības garantiju fondu, turpmāk tekstā — "ELGF";

b) Eiropas Lauksaimniecības fondu lauku attīstībai, turpmāk tekstā — "ELFLA".

2. ELGF un ELFLA ir daļa no Eiropas Kopienas vispārējā budžeta.

3. pants

ELGF izdevumi

1. Dalībvalstīm un Kopienai īstenojot dalītu vadību, ELGF finansē šādus izdevumus, kas veikti saskaņā ar Kopienas tiesību aktiem:

a) kompensācijas lauksaimniecības produktu eksportam uz trešām valstīm;

b) intervences pasākumus, kas ir paredzēti, lai stabilizētu lauksaimniecības tirgu;

c) tiešos maksājumus lauksaimniekiem, kas paredzēti saskaņā ar kopējo lauksaimniecības politiku;

([1]) OV C 121, 20.5.2005., 1. lpp.
([2]) Atzinums sniegts 2005. gada 9. februārī (*Oficiālajā Vēstnesī* vēl nav publicēts).

▼B

d) Kopienas finansiālo ieguldījumu pasākumos, kas ir paredzēti, lai sniegtu informāciju par lauksaimniecības produktiem un tos popularizētu Kopienas iekšējā tirgū un trešās valstīs, un ko dalībvalstis īsteno, pamatojoties uz programmām, kas nav minētas 4. pantā un ko izvēlējusies Komisija;

▼M1

e) restrukturizācijas atbalstu, dažādošanas atbalstu, papildu dažādošanas atbalstu un pārejas posma atbalstu, kas paredzēts Regulas (EK) Nr. 320/2006 (2006. gada 20. februāris), ar ko nosaka pagaidu shēmu cukura rūpniecības restrukturizācijai Kopienā [1] 3., 6., 7., 8. un 9. pantā;

▼M5

f) Kopienas finansiālo ieguldījumu Programmā skolu apgādei ar augļiem, kas minēta Padomes Regulas (EK) Nr. 1234/2007 [2] 103.ga panta 1. punktā;

▼M8

g) pārtikas izdalīšanas shēma Savienības vistrūcīgākajām personām, kas paredzēta Regulas (EK) Nr. 1234/2007 27. pantā.

▼B

2. ELGF centralizēti finansē šādus izdevumus, kas veikti saskaņā ar Kopienas tiesību aktiem:

a) Kopienas finansiālo ieguldījumu īpašiem veterinārajiem pasākumiem, pārbaudes pasākumiem veterinārijas jomā, pārtikas un dzīvnieku barības pārbaudes pasākumiem, dzīvnieku slimību izskaušanas un uzraudzības programmām (veterinārie pasākumi), kā arī fitosanitāriem pasākumiem;

b) lauksaimniecības produktu popularizēšanas pasākumus, ko veic Komisija tieši vai ar starptautisku organizāciju starpniecību;

c) pasākumus, kas veikti saskaņā ar Kopienas tiesību aktiem, lai nodrošinātu lauksaimniecības ģenētisko resursu saglabāšanu, noteikšanu, savākšanu un izmantošanu;

d) lauksaimniecības uzskaites informācijas sistēmu ieviešanu un uzturēšanu;

e) lauksaimniecības apsekojumu sistēmas, tostarp lauku saimniecību struktūru apsekojumus;

f) izdevumus, kas saistīti ar zivsaimniecības produktu tirgiem.

▼M3

3. Ja tirgu kopīgajā organizācijā intervences pasākumam nav noteikta summa uz vienību, ELGF finansē attiecīgo pasākumu, pamatojoties uz standarta summām, kas ir vienādas visā Kopienā, jo īpaši attiecībā uz līdzekļiem, ko iegūst no dalībvalstīm un ko izmanto produktu iepirkšanai, materiālajām darbībām, kuras saistītas ar intervences produktu uzglabāšanu un attiecīgā gadījumā – pārstrādi.

Attiecīgos maksājumus un izmaksas aprēķina saskaņā ar 41. panta 3. punktā minēto kārtību.

([1]) OV L 58, 28.2.2006., 42. lpp.
([2]) OV L 299, 16.11.2007., 1. lpp.

▼B

4. pants

ELFLA izdevumi

Dalībvalstīm un Kopienai īstenojot dalītu vadību, ELFLA finansē Kopienas finansiālo ieguldījumu lauku attīstības programmās, ko īsteno saskaņā ar Kopienas tiesību aktiem, kuri attiecas uz ELFLA atbalstu lauku attīstībai.

5. pants

Citi finansējumi, tostarp tehniskā palīdzība

Pēc Komisijas ierosmes un/vai tās vārdā ELGF un ELFLA var attiecīgi centralizēti finansēt sagatavošanas, uzraudzības, administratīvā un tehniskā atbalsta, izvērtēšanas, audita un pārbaudes pasākumus, kas vajadzīgi, lai īstenotu kopējo lauksaimniecības politiku, tostarp lauku attīstību. Šajos pasākumos jo īpaši iekļauj:

a) pasākumus, kas vajadzīgi, lai analizētu, pārvaldītu, uzraudzītu un īstenotu kopējo lauksaimniecības politiku, kā arī lai apmainītos ar informāciju par to, un pasākumus, kas attiecas uz kontroles sistēmu ieviešanu un tehnisko un administratīvo palīdzību;

b) pasākumus, kas vajadzīgi, lai uzturētu un attīstītu metodes un tehniskus līdzekļus kopējās lauksaimniecības politikas finansēšanai izmantoto fondu informācijai, savstarpējai savienošanai, uzraudzībai un finanšu vadības kontrolei;

c) pasākumus, kas ir paredzēti, lai pēc Komisijas ierosmes sniegtu informāciju par kopējo lauksaimniecības politiku;

d) pētījumus par kopējo lauksaimniecības politiku un ELGF un ELFLA finansēto pasākumu izvērtēšanu, tostarp izvērtēšanas metožu uzlabošanu un informācijas apmaiņu par attiecīgo praksi;

e) vajadzības gadījumā — izpildaģentūras, kas izveidotas saskaņā ar Padomes Regulu (EK) Nr. 58/2003 (2002. gada 19. decembris), ar ko nosaka statūtus izpildaģentūrām, kurām uztic konkrētus Kopienas programmu pārvaldības uzdevumus ([1]), un kas darbojas saistībā ar kopējo lauksaimniecības politiku;

f) pasākumus, kas attiecas uz izplatīšanu, apziņas celšanu, sadarbības veicināšanu un pieredzes apmaiņu Kopienas mērogā un kas veikti lauku attīstības sakarā, tostarp sadarbības tīklu veidošanu starp iesaistītajiem dalībniekiem.

6. pants

Maksātāju un koordinācijas struktūru akreditācija un akreditācijas atsaukšana

1. Maksātāji ir dalībvalstu dienesti vai struktūras, kas attiecībā uz maksājumiem, kuras tie veic, kā arī attiecībā uz informācijas sniegšanu un glabāšanu sniedz pietiekamas garantijas, ka:

([1]) OV L 11, 16.1.2003., 1. lpp.

▼B

a) pieprasījumu pieļaujamību un — lauku attīstības sakarā — atbalstu piešķiršanas procedūru, kā arī šo pieprasījumu atbilstību Kopienas noteikumiem pārbauda pirms maksājuma apstiprināšanas;

b) veiktos maksājumus pareizi un pilnībā iegrāmato;

c) veic Kopienas tiesību aktos paredzēto kontroli;

d) vajadzīgos dokumentus iesniedz Kopienas noteikumos paredzētajā laikā un formā;

e) dokumenti, tostarp elektroniski dokumenti Kopienas noteikumu nozīmē, ir pieejami un saglabāti tā, lai nodrošinātu to pilnīgumu, derīgumu un lasāmību laika gaitā.

Šo uzdevumu veikšanu, izņemot Kopienas atbalsta izmaksāšanu, var deleģēt.

2. Dalībvalstis kā maksātājus akreditē tādus dienestus vai struktūras, kas atbilst 1. punktā paredzētajiem nosacījumiem.

Katra dalībvalsts, ņemot vērā tās konstitucionālās normas un institucionālo struktūru, ierobežo akreditēto maksātāju skaitu līdz minimumam, kas nepieciešams, lai veiktu 3. panta 1. punktā un 4. pantā minētos izdevumus, ievērojot pamatotus administratīvos un grāmatvedības nosacījumus.

3. Ja akreditē vairāk nekā vienu maksātāju, attiecīgā dalībvalsts iesniedz Komisijai informāciju par dienestu vai struktūru, kam tā uztic šādus uzdevumus:

a) savākt informāciju, ko darīt pieejamu Komisijai, un šo informāciju nosūtīt Komisijai;

b) veicināt Kopienas noteikumu saskaņotu piemērošanu.

Dalībvalstis šim dienestam vai struktūrai, turpmāk tekstā — "koordinācijas struktūra", veic īpašu akreditāciju attiecībā uz a) apakšpunktā minētās finansiālās informācijas apstrādi.

4. Ja akreditēts maksātājs neatbilst vai vairs neatbilst vienam vai vairākiem akreditācijas nosacījumiem, kas paredzēti 1. punktā, dalībvalsts akreditāciju atsauc, ja vien maksātājs neveic vajadzīgos pielāgojumus termiņā, ko nosaka atbilstoši problēmas nopietnībai.

7. pants

Apstiprināšanas struktūras

Apstiprināšanas struktūra ir struktūra, kas ir publisko vai privāto tiesību subjekts un ko norīko dalībvalsts, lai tā apstiprinātu akreditēto maksātāju pārskatu patiesumu, pilnīgumu un pareizību, ņemot vēra izveidotās vadības un kontroles sistēmas.

▼B

8. pants

Informācijas nodošana un piekļuve dokumentiem

1. Papildus nozaru regulās paredzētajiem noteikumiem dalībvalstis nosūta Komisijai šādu informāciju, deklarācijas un dokumentus:

a) par akreditētiem maksātājiem un akreditētām koordinācijas struktūrām:

i) to akreditācijas dokumentu;

ii) to funkcijas (akreditēts maksātājs vai akreditēta koordinācijas struktūra);

iii) vajadzības gadījumā — akreditācijas atsaukšanu;

b) par apstiprināšanas struktūrām:

i) to nosaukumu;

ii) to adresi;

c) par pasākumiem, kas saistīti ar ELGF un ELFLA finansētām darbībām:

i) akreditētā maksātāja vai akreditētās koordinācijas struktūras parakstītu izdevumu deklarāciju, ko arī izmanto kā maksājuma pieprasījumu, kopā ar vajadzīgo informāciju;

ii) attiecībā uz ELGF — paredzamo finansiālo vajadzību apjomu un — attiecībā uz ELFLA — atjauninātu prognozi par izdevumu deklarācijām, ko iesniegs kārtējā gadā, un prognozi par izdevumu deklarācijām nākamajam finanšu gadam;

iii) akreditēto maksātāju gada pārskatus kopā ar deklarāciju par pārskata ticamību, ko parakstījusi persona, kura atbild par akreditēto maksātāju, un kam pievienota grāmatojumu noskaidrošanai vajadzīgā informācija, kā arī apstiprināšanas ziņojumu, ko sagatavojusi 7. pantā minētā apstiprināšanas struktūra.

Akreditēto maksātāju gada pārskatus, kas attiecas uz ELFLA izdevumiem, iesniedz par katru programmu.

2. Akreditēti maksātāji glabā attaisnojošus dokumentus, kas attiecas uz veiktajiem maksājumiem, kā arī dokumentus par Kopienas tiesību aktos noteikto administratīvo un fizisko pārbaužu izpildi un dara šos dokumentus un informāciju pieejamus Komisijai.

Ja minētos dokumentus glabā iestāde, kam maksātājs ir deleģējis pilnvaras un kas ir atbildīga par izdevumu apstiprināšanu, šī iestāde sūta akreditētam maksātājam ziņojumus par veikto pārbaužu skaitu, to saturu un pasākumiem, kas veikti, ņemot vērā to iznākumu.

▼B

9. pants

Kopienas finanšu interešu aizsardzība un garantijas attiecībā uz Kopienas fondu vadību

1. Dalībvalstis:

a) kopējās lauksaimniecības politikas jomā pieņem visus normatīvos vai administratīvos noteikumus, kā arī jebkurus citus pasākumus, kas vajadzīgi, lai efektīvi aizsargātu Kopienas finanšu intereses, jo īpaši, lai:

i) pārliecinātos, ka ELGF un ELFLA finansētās darbības faktiski veic un ka tas notiek pareizi;

ii) novērstu un apkarotu pārkāpumus;

iii) atgūtu summas, kas zaudētas pārkāpumu vai nolaidības dēļ;

b) ievieš efektīvu vadības un kontroles sistēmu, kas ietver pārskatu apstiprināšanu un deklarāciju par pārskatu ticamību, ko paraksta persona, kas atbild par akreditēto maksātāju.

2. Komisija nodrošina, ka dalībvalstis pārbauda 3. panta 1. punktā un 4. pantā minēto izdevumu likumību un atbilstību un ievēro pareizas finanšu vadības principus; tā šajā sakarā veic šādus pasākumus un pārbaudes:

a) pārbauda, vai dalībvalstīs pastāv un pareizi darbojas vadības un kontroles sistēmas;

b) veic starpposma maksājumu pilnīgu vai daļēju samazināšanu vai pārtraukšanu un piemēro vajadzīgas finansiālās korekcijas, jo īpaši, ja vadības un kontroles sistēmas nedarbojas pareizi;

c) pārliecinās par pirmsfinansējuma atmaksājumu un vajadzības gadījumā atbrīvo no budžetā paredzētām saistībām.

3. Dalībvalstis informē Komisiju par atbilstīgi 1. punktam pieņemtajiem noteikumiem un veiktiem pasākumiem, kā arī — saistībā ar lauku attīstības programmām — pasākumiem, kas pieņemti attiecībā uz vadību un kontroli atbilstīgi Kopienas tiesību aktiem par ELFLA atbalstu lauku attīstībai, lai aizsargātu Kopienas finanšu intereses.

10. pants

Maksātāju veikto izdevumu pieņemamība

Kopienas finansējumu var attiecināt uz 3. panta 1. punktā un 4. pantā minētajiem izdevumiem tikai tad, ja tos ir veikuši akreditētie maksātāji, ko norīkojušas dalībvalstis.

▼B

11. pants

Pilna apjoma maksājumi saņēmējiem

Ja vien Kopienas tiesību aktos nav paredzēts citādi, saņēmējs saņem pilna apjoma maksājumus, kuri saistīti ar finansējumu, kas paredzēts saskaņā ar šo regulu, vai ar summām, kas saistītas ar publisko finansiālo ieguldījumu lauku attīstības programmās.

II SADAĻA

ELGF

1. NODAĻA

Kopienas finansējums

12. pants

Budžeta līdzekļu maksimālais apjoms

▼M7

1. ELGF izdevumu gada maksimālo apjomu veido maksimāli pieļaujamas summas, kas tam noteiktas saskaņā ar daudzgadu finanšu plānu, kā paredzēts Iestāžu nolīgumā, atskaitot 2. punktā paredzētās summas un:

a) atskaitot summu, kas pievienota lauku attīstības atbalstam ar Padomes Lēmumu 2009/434/EK (2009. gada 25. maijs), ar kuru groza Lēmumu 2006/493/EK, ar ko nosaka Kopienas atbalsta apjomu lauku attīstībai no 2007. gada 1. janvāra līdz 2013. gada 31. decembrim, tā sadalījumu pa gadiem un minimālo apjomu, kas jākoncentrē reģionos, kuri ir tiesīgi saņemt atbalstu saskaņā ar konverģences mērķi ([1]) un kas nav iekļauta rezervē saskaņā ar Iestāžu nolīguma finanšu plāna 2. pozīciju, kura pastāv ārpus ELGF izdevumu maksimālā apjoma;

b) atskaitot visus iespējamos 2. pozīcijas maksimālā apjoma samazinājumus saistībā ar projektu finansēšanu enerģētikas jomā, par ko varētu pieņemt lēmumus saskaņā ar procedūru, kas izklāstīta Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas Deklarācijā par projektu finansēšanu enerģētikas un platjoslas interneta jomā, kā arī KLP "veselības pārbaudes" jomā saistībā ar Eiropas Ekonomikas atveseļošanas plānu ([2]).

▼M6

2. Komisija nosaka summas, kuras dara pieejamas ELFLA saskaņā ar 9. pantu, 10. panta 4. punktu, 134., 135. un 136. pantu Padomes Regulā (EK) Nr. 73/2009 (2009. gada 19. janvāris), ar ko paredz kopējus noteikumus tiešā atbalsta shēmām saskaņā ar kopējo lauksaimniecības politiku un izveido dažas atbalsta shēmas lauksaimniekiem ([3]), 4. panta 1. punktu Padomes Regulā (EK) Nr. 378/2007 (2007. gada 27. marts), ar ko paredz noteikumus par brīvprātīgu modulāciju tiešajiem maksājumiem, kuri noteikti Regulā (EK) Nr. 1782/2003 ([4]), un 23. panta 2. punktu Padomes Regulā (EK) Nr. 479/2008 (2008. gada 29. aprīlis) par vīna tirgus kopējo organizāciju ([5]).

([1]) OV L 144, 9.6.2009., 25. lpp.
([2]) OV C 108, 12.5.2009., 1. lpp.
([3]) OV L 30, 31.1.2009., 16. lpp.
([4]) OV L 95, 5.4.2007., 1. lpp.
([5]) OV L 148, 6.6.2008., 1. lpp.

▼B

3. Pamatojoties uz 1. un 2. punktā minētajiem datiem, Komisija nosaka ELGF izdevumiem pieejamo tīro atlikumu.

13. pants

Administratīvās un personāla izmaksas

Fonds nesedz izdevumus, kas ir saistīti ar dalībvalstu un ELGF atbalsta saņēmēju administratīvajām un personāla izmaksām.

▼M3

Pienācīgi pamatotos izņēmuma gadījumos šā panta pirmā daļa neattiecas uz pasākumiem un programmām, kas ietvertas Padomes Lēmumā 90/424/EEK (1990. gada 26. jūnijs) par izdevumiem veterinārijas jomā ([1]).

▼B

14. pants

Mēneša maksājumi

1. Apropriācijas, kas vajadzīgas, lai finansētu 3. panta 1. punktā minētos izdevumus, Komisija dara pieejamas dalībvalstīm mēneša atmaksājumu, turpmāk tekstā — "mēneša maksājumi", formā, pamatojoties uz izdevumiem, ko veikuši akreditētie maksātāji pārskata periodā.

2. Līdz Komisijas maksājumu veikšanai dalībvalstis mobilizē līdzekļus, kas vajadzīgi izdevumu veikšanai, atbilstoši akreditēto maksātāju vajadzībām.

15. pants

Mēneša maksājumu veikšanas procedūra

1. Neskarot 30. un 31. pantā paredzētos lēmumus, Komisija mēneša maksājumus veic par izdevumiem, ko dalībvalstu akreditētie maksātāji veikuši pārskata mēnesī.

2. Saskaņā ar 41. panta 3. punktā paredzēto procedūru Komisija pieņem lēmumu par tās veicamiem mēneša maksājumiem, pamatojoties uz dalībvalstu izdevumu deklarācijām un informāciju, kas saņemta saskaņā ar 8. panta 1. punktu, ņemot vērā samazinājumus un pārtraukšanu, ko piemēro saskaņā ar 17. pantu.

3. Mēneša maksājumus attiecīgajai dalībvalstij izmaksā vēlākais tā otrā mēneša trešajā darbdienā, kurš seko mēnesim, kurā veikti izdevumi.

([1]) OV L 224, 18.8.1990., 19. lpp. Lēmumā jaunākie grozījumi izdarīti ar Lēmumu 2006/965/EK (OV L 397, 30.12.2006., 22. lpp.).

▼B

4. Dalībvalstu izdevumus, kas veikti no 1. līdz 15. oktobrim, pieskaita oktobrī veiktiem izdevumiem. Izdevumus, kas veikti no 16. līdz 31. oktobrim, pieskaita novembrī veiktiem izdevumiem.

5. Komisija var pieņemt lēmumu veikt papildu maksājumus vai atskaitījumus. Šajā gadījumā Lauksaimniecības fondu komiteju par to informē nākamā sanāksmē.

16. pants

Maksājumu termiņu ievērošana

Ja Kopienas tiesību aktos ir paredzēti maksājumu termiņi un ja maksātājs neievēro šādus termiņus, tiek zaudētas tiesības uz Kopienas finansējumu attiecībā uz maksājumiem, izņemot noteiktajos gadījumos un atbilstīgi noteiktajiem nosacījumiem un ierobežojumiem, ievērojot proporcionalitātes principu.

17. pants

Mēneša maksājumu samazināšana un pārtraukšana

1. Ja 15. panta 2. punktā paredzētās izdevumu deklarācijas vai informācija neļauj Komisijai konstatēt, ka saistību uzņemšanās par finanšu līdzekļiem ir saskaņā ar piemērojamiem Kopienas noteikumiem, Komisija lūdz attiecīgo dalībvalsti sniegt papildu informāciju laikposmā, ko nosaka Komisija, pamatojoties uz problēmas nopietnību, un kas parasti nevar būt īsāks par 30 dienām.

Ja dalībvalsts Komisijai nesniedz atbildi uz pirmajā daļā minēto lūgumu vai ja atbildi uzskata par nepietiekamu, vai arī ja atbilde norāda uz to, ka piemērojamie Kopienas noteikumi nav ievēroti vai ka Kopienas finanšu līdzekļus izmantoja nepareizi, Komisija var samazināt vai uz laiku pārtraukt mēneša maksājumus dalībvalstij. Komisija par to attiecīgi informē dalībvalsti, norādot, ka ir veikta šāda samazināšana vai pārtraukšana.

2. Ja 15. panta 2. punktā paredzētās izdevumu deklarācijas vai informācija ļauj Komisijai secināt, ka ir pārsniegts Kopienas tiesību aktos paredzētais maksimālais finanšu līdzekļu apjoms vai ka ir notikusi klaja piemērojamo Kopienas tiesību aktu neievērošana, Komisija var piemērot šā panta 1. punkta otrajā daļā paredzētos samazinājumus vai pārtraukumus, iepriekš dodot iespēju dalībvalstij sniegt savus apsvērumus.

3. Samazinājumus un pārtraukumus piemēro, ievērojot proporcionalitātes principu, saskaņā ar 15. panta 2. punktā paredzēto lēmumu par mēneša maksājumiem, neskarot 30. un 31. pantā paredzētos lēmumus.

▼M3

17.a pants

Mēneša maksājumu samazināšana un pārtraukšana īpašos gadījumos

1. Neskarot 17. pantu, Komisija var pieņemt lēmumu saskaņā ar šā panta 2. un 3. punktu samazināt vai pārtraukt 14. pantā minētos mēneša maksājumus uz laikposmu, kas jānosaka ar lēmumu un kas nepārsniedz divpadsmit mēnešus, taču ko var pagarināt uz turpmākiem laikposmiem, kuri nepārsniedz divpadsmit mēnešus, ja vēl joprojām ir izpildīti šā panta 2. punktā paredzētie nosacījumi.

2. Mēneša maksājumus var samazināt vai pārtraukt, ja ir izpildīti visi šie nosacījumi:

a) nav vienas vai vairāku minēto valsts kontroles sistēmas galveno sastāvdaļu, vai tās nedarbojas efektīvi konstatēto trūkumu apjoma vai ilguma dēļ;

b) trūkumi, kas minēti a) punktā, ir ilgstoši, un tie bijuši par iemeslu vismaz diviem saskaņā ar 31. pantu pieņemtiem lēmumiem atteikt Kopienas finansējumu izdevumiem, kas radušies attiecīgajā dalībvalstī; un

c) Komisija secina, ka attiecīgā dalībvalsts nav īstenojusi tās ieteikumus situācijas labošanai un nespēj to darīt tuvākajā nākotnē.

3. Pirms 1. punktā minētā lēmuma pieņemšanas Komisija informē attiecīgo dalībvalsti par savu nodomu un lūdz to rīkoties Komisijas paredzētā laikposmā, ko nosaka atkarībā no problēmas nopietnības un kas parasti nevar būt īsāks par 30 dienām.

Procentuālā daļa, par kādu var samazināt vai pārtraukt mēneša maksājumus, ir vienāda ar procentuālo daļu, ko Komisija ir noteikusi pēdējā lēmumā, kurš minēts 2. punkta b) apakšpunktā. To piemēro attiecīgajiem izdevumiem, ko veikušas maksātāju aģentūras (maksātāji), kurās pastāv 2. punkta a) apakšpunktā minētie trūkumi.

4. Pārtraukšanu vai samazināšanu neturpina, ja vairs netiek izpildīti 2. punktā minētie nosacījumi. Tas neskar atbilstības pārbaudi saskaņā ar 31. pantu.

▼B

2. NODAĻA

Budžeta disciplīna

18. pants

Maksimālā apjoma ievērošana

1. Visā budžeta procedūras un budžeta izpildes laikā apropriācijas, kas saistītas ar ELGF izdevumiem, nedrīkst pārsniegt 12. panta 3. punktā minēto tīro atlikumu.

Visos Komisijas ierosinātajos vai Padomes vai Komisijas pieņemtajos tiesību aktos, kas ietekmē ELGF budžetu, ievēro 12. panta 3. punktā paredzēto tīro atlikumu.

▼B

2. Ja Kopienas tiesību aktos maksimālais finanšu līdzekļu apjoms lauksaimniecības izdevumiem attiecībā uz attiecīgo valsti ir izteikts euro, šādus izdevumus atlīdzina, ievērojot minēto maksimālo apjomu, kas izteikts euro, vajadzības gadījumā veicot korekcijas, ja piemēro Regulas (EK) Nr. 1782/2003 11. pantu.

▼M6

3. Regulas (EK) Nr. 73/2009 8. panta 2. punktā minētos valstīm noteiktos maksimālos tiešo maksājumu apjomus, kuriem piemērotas minētās regulas 11. panta 1. punktā noteiktās korekcijas, uzskata par maksimālo finansējumu euro.

▼B

4. Ja līdz kāda gada 30. jūnijam Padome nav noteikusi Regulas (EK) Nr. 1782/2003 11. panta 1. punktā paredzētās korekcijas, Komisija nosaka minētās korekcijas saskaņā ar šīs regulas 41. panta 3. punktā noteikto procedūru un tūlīt paziņo par tiem Padomei.

5. Vēlākais 1. decembrī, lemjot pēc Komisijas priekšlikuma, kas balstīts uz tās rīcībā esošo jaunu informāciju, Padome var pielāgot tiešo maksājumu korekcijas likmi, kas noteikta saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1782/2003 11. pantu.

19. pants

Budžeta disciplīnas procedūra

1. Līdztekus N finanšu gada provizoriskā budžeta projekta iesniegšanai Komisija iesniedz Padomei un Eiropas Parlamentam arī savas prognozes par N - 1, N un N + 1 finanšu gadu. Tā vienlaikus iesniedz analīzi par novērotām atšķirībām starp sākotnējām prognozēm un faktiskiem izdevumiem N - 2 un N - 3 finanšu gadā.

2. Ja, izstrādājot provizorisko budžeta projektu N finanšu gadam, konstatē, ka, ņemot vērā Regulas (EK) Nr. 1782/2003 11. pantā paredzēto rezervi, 12. panta 3. punktā minētais tīrais atlikums N finanšu gadam var tikt pārsniegts, Komisija Padomei ierosina vajadzīgos pasākumus, tostarp tos, kas paredzēti saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1782/-2003 11. panta 2. punktu.

3. Jebkurā laikā, ja Komisija uzskata, ka 12. panta 3. punktā paredzētais tīrais atlikums var tikt pārsniegts un ka tā nevar veikt pietiekamus pasākumus, lai stāvokli uzlabotu saskaņā ar savām vadības pilnvarām, tā var ierosināt Padomei citus pasākumus, lai nodrošinātu minētā atlikuma ievērošanu.

Divos mēnešos pēc Komisijas priekšlikuma saņemšanas Padome pieņem lēmumu par minētajiem pasākumiem saskaņā ar Līguma 37. pantā paredzēto procedūru. Eiropas Parlaments sniedz atzinumu pietiekami laicīgi, lai Padome varētu ar to iepazīties un pieņemt lēmumu norādītajā termiņā.

▼B

4. Ja N finanšu gada beigās dalībvalstu atmaksājumu pieprasījumi pārsniedz vai varētu pārsniegt saskaņā ar 12. panta 3. punktu noteikto tīro atlikumu, Komisija:

a) izskata šos pieprasījumus proporcionāli dalībvalstu iesniegtajiem pieprasījumiem, kā arī ievērojot pieejamo budžetu, un provizoriski nosaka maksājuma summu attiecīgam mēnesim;

b) vēlākais līdz nākamā gada 28. februārim noskaidro visu dalībvalstu stāvokli attiecībā uz Kopienas finansējumu iepriekšējam finanšu gadam;

c) saskaņā ar 41. panta 3. punktā paredzēto procedūru nosaka Kopienas finansējuma kopapjomu, sadalītu pa dalībvalstīm, pamatojoties uz Kopienas finansējuma vienotu likmi un ievērojot mēneša maksājumiem pieejamo budžetu;

d) vēlākais tad, kad veic mēneša maksājumus par N + 1 gada martu, veic iespējamās kompensācijas dalībvalstu starpā.

20. pants

Agrā brīdinājuma sistēma

Lai nodrošinātu, ka nepārsniedz budžeta līdzekļu maksimālo apjomu, Komisija ievieš mēneša agrā brīdinājuma un uzraudzības sistēmu attiecībā uz ELGF izdevumiem.

Lai šo panāktu, Komisija pirms katra finanšu gada sākuma nosaka mēneša izdevumu prognozes, pamatojoties uz trijos iepriekšējos gados veiktajiem vidējiem mēneša izdevumiem, ja tādi ir.

Komisija sniedz Eiropas Parlamentam un Padomei mēneša pārskatu, kurā izskatītas veikto izdevumu izmaiņas salīdzinājumā ar prognozēm un iekļauts paredzamās izpildes novērtējums kārtējam finanšu gadam.

21. pants

Valūtas maiņas atsauces kursi

1. Pieņemot provizorisko budžeta projektu vai provizoriskā budžeta projekta grozījumu vēstuli, kas attiecas uz lauksaimniecības izdevumiem, Komisija ELGF budžeta prognožu aprēķinam izmanto vidējo euro maiņas kursu pret ASV dolāru, kurš valūtas tirgū konstatēts pēdējā kvartālā, kas beidzas vismaz divdesmit dienas, pirms Komisija pieņem budžeta dokumentu.

▼B

2. Pieņemot provizorisko budžeta grozījumu un papildinājumu projektu vai vēstuli, ar ko tos labo, tiktāl, ciktāl tie attiecas uz apropriācijām, kas saistās ar 3. panta 1. punkta a) un b) apakšpunktā paredzētajiem pasākumiem, Komisija izmanto:

a) no vienas puses, vidējo euro maiņas kursu pret ASV dolāru, kas valūtas tirgū faktiski konstatēts laikposmā no iepriekšējā finanšu gada 1. augusta līdz tā pēdējā kvartāla beigām, kurš beidzas vismaz divdesmit dienas, pirms Komisija pieņem budžeta dokumentu, un vēlākais kārtējā finanšu gada 31. jūlijā;

b) no otras puses, sagatavojot prognozi atlikušajam finanšu gadam, vidējo valūtas maiņas kursu, kas faktiski konstatēts pēdējā kvartālā, kurš beidzas vismaz divdesmit dienas, pirms Komisija pieņem budžeta dokumentu.

III SADAĻA

ELFLA

1. NODAĻA

Finansēšanas metode

22. pants

ELFLA finansiālais ieguldījums

ELFLA finansiālo ieguldījumu lauku attīstības programmu izdevumos nosaka katrai programmai, ievērojot maksimālos apjomus, kas noteikti Kopienas tiesību aktos par ELFLA atbalstu lauku attīstībai, tiem pieskaitot summas, ko Komisija nosaka saskaņā ar šīs regulas 12. panta 2. punktu.

Uz izdevumiem, ko finansē saskaņā ar šo regulu, nevar attiekties cits Kopienas budžeta finansējums.

23. pants

Budžetā paredzētās saistības

Kopienas budžetā paredzētās saistības attiecībā uz lauku attīstības programmām (turpmāk tekstā — "budžeta saistības") īsteno, veicot gada maksājumus laikposmā no 2007. gada 1. janvāra līdz 2013. gada 31. decembrim.

Komisijas lēmumu, ar ko pieņem katru dalībvalsts iesniegto lauku attīstības programmu, uzskata par finansēšanas lēmumu Regulas (EK, *Euratom*) Nr. 1605/2002 75. panta 2. punkta nozīmē un, pēc paziņošanas attiecīgajai dalībvalstij, par juridisko saistību pēdējās minētās regulas nozīmē.

▼B

Katrai programmai budžeta saistību attiecībā uz pirmo maksājumu nosaka pēc tam, kad Komisija pieņem programmu. Komisija nosaka budžeta saistības nākamām iemaksām pirms katra gada 1. maija, pamatojoties uz otrajā daļā minēto lēmumu.

2. NODAĻA

Finanšu vadība

24. pants

Noteikumi, kas attiecas uz visiem maksājumiem

1. Komisija veic ELFLA ieguldījumu saskaņā ar budžeta saistībām.

2. Apropriācijas, kas vajadzīgas, lai segtu izdevumus, kā norādīts 4. pantā, Komisija dara pieejamus dalībvalstīm kā pirmsfinansējumu, starpposma maksājumus un atlikuma maksājumu. Uz šīm apropriācijām attiecas 25., 26., 27. un 28. pants.

3. Maksājumus attiecina uz vissenāko atvērto budžeta saistību.

4. Pirmsfinansējuma un starpposma maksājumu kopsumma nepārsniedz 95 % no ELFLA ieguldījuma katrā attiecīgajā lauku attīstības programmā.

25. pants

Pirmsfinansējuma maksāšana

1. Pēc lauku attīstības programmas pieņemšanas Komisija veic vienreizēju pirmsfinansējuma maksājumu dalībvalstij attiecībā uz minēto programmu. Šis pirmsfinansējums veido 7 % no ELFLA ieguldījuma attiecīgajā programmā. To var sadalīt pa diviem finanšu gadiem atkarībā no līdzekļu pieejamības budžetā.

2. Ja divdesmit četros mēnešos pēc dienas, kad Komisija veic pirmo pirmsfinansējuma maksājumu, par attiecīgo lauku attīstības programmu nav iesniegta neviena izdevumu deklarācija, izmaksātā pirmsfinansējuma kopsummu atmaksā Komisijai.

3. Procentus, kas uzkrājušies no pirmsfinansējuma, piešķir attiecīgajai lauku attīstības programmai, un tos atskaita no nobeiguma izdevumu deklarācijā uzrādītās publisko izdevumu summas.

4. Pirmsfinansējuma kopsummu dzēš, slēdzot lauku attīstības programmu.

26. pants

Starpposma maksājumu veikšana

1. Starpposma maksājumus veic katras lauku attīstības programmas līmenī. Tos aprēķina, piemērojot katras prioritātes daļējā finansējuma likmi attiecīgiem publiskiem izdevumiem, kas apstiprināti šai prioritātei.

▼B

2. Komisija, atkarībā no līdzekļu pieejamības budžetā, veic starpposma maksājumus, lai atmaksātu izdevumus, ko akreditētie maksātāji veikuši pasākumu īstenošanā.

3. Komisija veic katru starpposma maksājumu, ja ir izpildītas šādas prasības:

a) Komisijai ir nosūtīta izdevumu deklarācija, ko ir parakstījis akreditētais maksātājs, saskaņā ar 8. panta 1. punkta c) apakšpunktu;

b) nav pārsniegts kopējais ELFLA ieguldījums, kas attiecīgās programmas īstenošanas laikā paredzēts katram prioritārajam virzienam;

c) Komisijai ir nosūtīts pēdējais gada progresa ziņojums par lauku attīstības programmas īstenošanu.

▼M3

4. Ja nav izpildīta viena no 3. punktā izklāstītajām prasībām, Komisija nekavējoties informē akreditēto maksājumu aģentūru (maksātāju) un koordinācijas struktūru, ja tāda ir norīkota. Ja nav ievērota viena no 3. punkta a) vai c) apakšpunktā minētajām prasībām, izdevumu deklarācija nav pieņemama.

▼B

5. Komisija veic starpposma maksājumus ne vēlāk kā 45 dienas pēc tādas izdevumu deklarācijas reģistrēšanas, kura atbilst visiem šā panta 3. punktā paredzētajiem nosacījumiem, neskarot 30. un 31. pantā paredzētos lēmumus.

6. Akreditētie maksātāji izstrādā un nosūta Komisijai ar koordinācijas struktūras starpniecību vai, ja tāda nav norīkota, tieši starpposma izdevumu deklarācijas, kas attiecas uz lauku attīstības programmām, cik vien bieži to nosaka Komisija. Šādas izdevumu deklarācijas attiecas uz akreditētā maksātāja izdevumiem, kas radušies katrā attiecīgā periodā.

Starpposma izdevumu deklarācijas, kas attiecas uz izdevumiem, kuri radušies pēc 16. oktobra, sedz no nākamā gada budžeta.

27. pants

Starpposma maksājumu pārtraukšana un samazināšana

1. Starpposma maksājumus veic, ievērojot Regulas (EK, *Euratom*) Nr. 1605/2002 81. pantā paredzētos nosacījumus un pamatojoties uz dalībvalstu iesniegtām izdevumu deklarācijām un finansiālo informāciju.

2. Ja kādas dalībvalsts iesniegtā izdevumu deklarācija vai finansiālā informācija neļauj konstatēt, ka izdevumu deklarācija atbilst piemērojamiem Kopienas noteikumiem, tad no dalībvalsts lūdz papildu informāciju termiņā, ko nosaka atkarībā no problēmas nopietnības un kas parasti nedrīkst būt īsāks par trīsdesmit dienām.

3. Ja dalībvalsts nesniedz atbildi uz 2. punktā paredzēto lūgumu vai ja saņemto atbildi uzskata par nepietiekamu vai tādu, kas liek secināt, ka nav ievēroti piemērojamie noteikumi vai ir notikusi Kopienas finanšu līdzekļu nepareiza izmantošana, Komisija var samazināt vai uz laiku pārtraukt starpposma maksājumus attiecīgajai dalībvalstij. Komisija par to informē dalībvalsti.

▼B

4. Šīs regulas 26. pantā paredzēto starpposma maksājumu pārtraukšanu vai samazināšanu veic, ievērojot proporcionalitātes principu un neskarot 30. un 31. pantā paredzētos lēmumus.

▼M3

27.a pants

Starpposma maksājumu samazināšana un pārtraukšana īpašos gadījumos

Šīs regulas 17.a pantu *mutatis mutandis* piemēro 26. pantā minēto starpposma maksājumu samazināšanai vai pārtraukšanai.

▼B

28. pants

Atlikuma maksāšana un programmas slēgšana

1. Pēc tam, kad Komisija ir saņēmusi pēdējo gada progresa ziņojumu par lauku attīstības programmas īstenošanu, tā veic atlikuma maksājumu atkarībā no līdzekļu pieejamības, pamatojoties uz katra prioritārā virziena daļējā finansējuma likmi, attiecīgās lauku attīstības programmas pēdējā finanšu gada pārskatiem, kā arī pamatojoties uz attiecīgo lēmumu par grāmatojumu noskaidrošanu. Šos pārskatus iesniedz Komisijai vēlākais 2016. gada 30. jūnijā, un tie attiecas uz akreditēto maksātāju izdevumiem, kas radušies līdz 2015. gada 31. decembrim.

2. Atlikuma maksājumu veic vēlākais sešus mēnešus pēc šā panta 1. punktā minētās informācijas un dokumentu saņemšanas. Summas, par kurām uzņemtas saistības paliek arī pēc atlikuma izmaksāšanas, Komisija atbrīvo no saistībām sešos mēnešos, neskarot 29. panta 6. punktu.

3. Ja līdz 2016. gada 30. jūnijam Komisijai nav nosūtīts pēdējais gada progresa ziņojums par īstenošanu un dokumenti, kas vajadzīgi, lai veiktu grāmatojumu noskaidrošanu par programmas pēdējo īstenošanas gadu, saskaņā ar 29. pantu atlikuma maksājumu atbrīvo no saistībām.

29. pants

Atbrīvošana no saistībām

1. Komisija atbrīvo jebkuru lauku attīstības programmai paredzētas budžeta saistības daļu, kas nav izmantota pirmsfinansējumam vai starpposma maksājumiem vai par ko Komisija līdz 31. decembrim otrajā gadā pēc tā, kurā uzņemta budžeta saistība, nav saņēmusi nevienu veikto izdevumu deklarāciju, kura atbilst 26. panta 3. punktā paredzētajiem nosacījumiem.

2. Atbrīvo budžeta saistību daļu, kas vēl ir pieejama 2015. gada 31. decembrī un par ko līdz 2016. gada 30. jūnijam nav saņemta neviena izdevumu deklarācija.

▼B

3. Ja pēc tam, kad pieņemts lēmums, ar ko apstiprina lauku attīstības programmu, ir vajadzīgs Komisijas lēmums par palīdzības vai atbalsta shēmas atļaušanu, termiņš atbrīvošanai no saistībām sākas pēdējā minētā lēmuma pieņemšanas dienā. Attiecīgo summu nosaka, pamatojoties uz attiecīgās dalībvalsts iesniegto grafiku.

4. Ja notiek jebkura tiesvedība vai administratīvā pārsūdzība, kam ir apturošs efekts, aptur 1. vai 2. punktā minēto termiņu atbrīvošanai no saistībām attiecībā uz summu, kas paredzēta attiecīgajām darbībām, uz laiku, kamēr notiek tiesvedība vai administratīvā pārsūdzība, ja vien Komisija no attiecīgās dalībvalsts saņem pamatotu informāciju līdz N + 2 gada 31. decembrim.

5. Aprēķinot summu, ko atbrīvo no saistībām, neņem vērā:

a) budžeta saistību daļu, par ko ir iesniegta izdevumu deklarācija, bet uz kuras atmaksājumu attiecas Komisijas veiktā samazināšana vai pārtraukšana N + 2 gada 31. decembrī;

b) budžeta saistību daļu, ko maksātājs nav varējis izmaksāt nepārvaramu iemeslu dēļ un kas nopietni ietekmē attiecīgās lauku attīstības programmas īstenošanu. Valsts iestādēm, kas atsaucas uz nepārvaramiem iemesliem, ir jāpierāda to tiešā ietekme uz visas lauku attīstības programmas vai tās daļas īstenošanu.

6. Ja pastāv iespēja, ka piemēros atbrīvošanu no saistībām, Komisija par to laikus informē dalībvalsti un attiecīgās iestādes. Tā informē dalībvalsti un attiecīgās iestādes par attiecīgo summu, pamatojoties uz tās rīcībā esošo informāciju. No informācijas saņemšanas dienas dalībvalstij ir divi mēneši, lai piekristu attiecīgajai summai vai sniegtu savus apsvērumus. Komisija veic atbrīvošanu no saistībām vēlākais 9 mēnešus pēc termiņa beigām, kas paredzēts 1. līdz 4. punktā.

7. Ja piemēro atbrīvošanu, ELFLA līdzdalība konkrētajā lauku attīstības programmā attiecīgajā gadā tiek samazināta par summu, kas atbrīvota no saistībām. Dalībvalsts iesniedz pārskatītu finanšu plānu, kurā atbalsta samazinājums ir sadalīts starp programmas prioritārajiem virzieniem. Pretējā gadījumā Komisija samazina katram prioritārajam virzienam asignēto summu proporcionāli.

8. Ja šī regula stājas spēkā pēc 2007. gada 1. janvāra, tad termiņu, pēc kura beigām var sākt pirmo 1. punktā minēto atbrīvošanu no saistībām, pagarina, attiecībā uz pirmo saistību, par tik mēnešiem, cik ir starp 2007. gada 1. janvāri un dienu, kad Komisija pieņem attiecīgo lauku attīstības programmu.

▼B

IV SADAĻA

GRĀMATOJUMU NOSKAIDROŠANA UN KOMISIJAS UZRAUDZĪBA

1. NODAĻA

Pārbaude

30. pants

Grāmatojumu noskaidrošana

1. Līdz tā gada 30. aprīlim, kas seko attiecīgajam finanšu gadam, Komisija pieņem lēmumu par akreditēto maksātāju grāmatojumu noskaidrošanu saskaņā ar 41. panta 3. punktā paredzēto procedūru, pamatojoties uz informāciju, kas nosūtīta saskaņā ar 8. panta 1. punkta c) apakšpunkta iii) daļu.

2. Lēmums par grāmatojumu noskaidrošanu attiecas uz iesniegto gada pārskatu pilnīgumu, pareizību un patiesumu. Lēmums neskar lēmumus, ko pieņem vēlāk saskaņā ar 31. pantu.

31. pants

Atbilstības pārbaude

1. Ja Komisijas konstatē, ka 3. panta 1. punktā un 4. pantā paredzētie izdevumi nav veikti saskaņā ar Kopienas noteikumiem, tā pieņem lēmumu par to, kādas summas nav jāatmaksā no Kopienas finansējuma, saskaņā ar 41. panta 3. punktā paredzēto procedūru.

2. Komisija novērtē summas, kas nav jāatmaksā, ņemot vērā, jo īpaši, konstatētās neatbilstības nopietnību. Komisija attiecīgi ņem vērā pārkāpuma būtību un nopietnību, kā arī Kopienai nodarīto finansiālo kaitējumu.

3. Pirms pieņem lēmumu atteikt finansējumu, Komisijas pārbaužu rezultātus un attiecīgās dalībvalsts atbildes paziņo rakstiski, un pēc tam abas puses cenšas panākt vienošanos par veicamajiem pasākumiem.

Ja puses nevar vienoties, dalībvalsts var lūgt sākt procedūru, kuras mērķis ir četros mēnešos saskaņot pušu pozīcijas un kuras iznākums tiek atspoguļots ziņojumā, ko nosūta Komisijai un ko Komisija izskata, pirms tā pieņem lēmumu par iespējamu finansējuma atteikumu.

4. Finansējumu nedrīkst atteikt attiecībā uz:

a) šīs regulas 3. panta 1. punktā paredzētajiem izdevumiem, kas ir veikti vairāk nekā divdesmit četrus mēnešus pirms Komisijas rakstiska paziņojuma attiecīgajai dalībvalstij par pārbaužu rezultātiem;

b) izdevumiem, kas attiecas uz daudzgadu pasākumiem, kuri ir 3. panta 1. punktā paredzēto izdevumu daļa vai 4. pantā paredzēto programmu daļa, ja pēdējās obligātās saistības finansējuma saņēmējam uzliktas vairāk par divdesmit četriem mēnešiem pirms Komisijas rakstiska paziņojuma attiecīgajai dalībvalstij par pārbaužu rezultātiem;

▼B

c) izdevumiem, kas attiecas uz 4. pantā paredzētajās programmās noteiktajiem pasākumiem, izņemot b) apakšpunktā minētos, un par ko maksātājs maksājumu vai, attiecīgos gadījumos, atlikuma maksājumu ir veicis vairāk nekā divdesmit četrus mēnešus pirms Komisijas rakstiska paziņojuma attiecīgajai dalībvalstij par pārbaužu rezultātiem.

5. Šā panta 4. punkts neattiecas uz finansiālajām sekām:

a) ko izraisa 32. un 33. pantā minētie pārkāpumi;

b) kas saistītas ar valsts atbalstu vai pārkāpumiem, par ko ir sākta Līguma 88. pantā paredzētā procedūra vai tā 226. pantā paredzētā procedūra;

▼M3

c) kas rodas, ja dalībvalstis nav izpildījušas savus pienākumus, kuri noteikti Padomes Regulā (EEK) Nr. 4045/89 (1989. gada 21. decembris) par dalībvalstu veiktām Eiropas Lauksaimniecības virzības un garantiju fonda Garantiju nodaļas finansējuma sistēmā ietilpstošo darījumu rūpīgām pārbaudēm [1], ar noteikumu, ka Komisija rakstiski paziņo dalībvalstij par pārbaudes rezultātiem 12 mēnešu laikā pēc tam, kad saņemts dalībvalsts ziņojums par attiecīgo izdevumu pārbaudes rezultātiem.

▼B

2. NODAĻA

Pārkāpumi

32. pants

Noteikumi, kas īpaši attiecas uz ELGF

1. Summas, kas atgūtas pēc pārkāpuma vai nolaidības gadījuma, kā arī no tām uzkrātos procentus pārskaita maksātājam, kas tos pieskaita ELGF piešķirtiem ieņēmumiem mēnesī, kad naudu faktiski saņem.

2. Veicot pārskaitījumu uz Kopienas budžetu, dalībvalsts var paturēt 20 % no attiecīgajām summām kā vienreizēju atlīdzību par atgūšanas izmaksām, izņemot, ja pārkāpumu veikušas vai nolaidību pieļāvušas attiecīgās dalībvalsts pārvaldes iestādes vai citas oficiālas struktūras.

3. Dalībvalstis, nosūtot gada pārskatus, kā paredzēts 8. panta 1. punkta c) apakšpunkta iii) daļā, vienlaikus iesniedz Komisijai kopsavilkuma ziņojumu par līdzekļu atgūšanas procedūrām, kas uzsāktas pārkāpumu dēļ, šajā ziņojumā uzrādot vēl neatgūtos līdzekļus, tos sadalot pa administratīvām un/vai tiesvedības procedūrām, kā arī pa gadiem, kas atbilst pirmajai administratīvai vai tiesas konstatācijai.

Dalībvalstis dara Komisijai pieejamu sīki izstrādātu pārskatu par atsevišķām līdzekļu atgūšanas procedūrām, kā arī par atsevišķām summām, kas vēl nav atgūtas.

[1] OV L 388, 30.12.1989., 18. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 2154/2002 (OV L 328, 5.12.2002., 4. lpp.).

▼B

4. Pēc 31. panta 3. punktā paredzētās procedūras veikšanas Komisija var pieņemt lēmumu, ka atgūstamie līdzekļi jāsedz attiecīgajai dalībvalstij:

a) ja vienā gadā pēc pirmās administratīvās vai tiesas konstatācijas dalībvalsts nav sākusi visas līdzekļu atgūšanai piemērotas administratīvās vai tiesas procedūras, ko paredz valsts un Kopienas tiesību akti;

b) ja pirmā administratīvā vai tiesas konstatācija nav veikta vai arī veikta ar novēlošanos, kas var apdraudēt summas atgūšanu, vai arī ja attiecīgais pārkāpums nav iekļauts šā panta 3. punkta pirmajā daļā paredzētajā kopsavilkuma ziņojumā par gadu, kad ir veikta administratīvā vai tiesas konstatācija.

5. Ja līdzekļus neatgūst četros gados pēc pirmās administratīvās vai tiesas konstatācijas vai — gadījumos, kad atgūšanai veic tiesvedību attiecīgas valsts tiesā, — astoņos gados pēc tās, 50 % no neatgūšanas finansiālajām sekām sedz attiecīgā dalībvalsts un 50 % sedz no Kopienas budžeta.

Attiecīgā dalībvalsts 3. punkta pirmajā daļā minētajā kopsavilkuma ziņojumā atsevišķi norāda summas, kas nav atgūtas šā punkta pirmajā daļā norādītajā termiņā.

Neatgūšanas radītā finansiālā sloga sadalījums saskaņā ar šā punkta pirmo daļu neskar prasību attiecīgajai dalībvalstij veikt atgūšanas procedūras saskaņā ar šīs regulas 9. panta 1. punktu. 50 % no šādi atgūtām summām pārskaita ELGF pēc šā panta 2. punktā minētā atvilkuma piemērošanas.

Ja, veicot atgūšanas procedūru, pārkāpumu neesamību konstatē ar galīgu administratīvu vai tiesas aktu, tad attiecīgā dalībvalsts finansiālo slogu, ko tā uzņēmusies saskaņā ar pirmo daļu, deklarē kā izdevumu ELGF.

Tomēr, ja ar attiecīgo dalībvalsti nesaistītu iemeslu dēļ atgūšana nevar tikt veikta pirmajā daļā noteiktajos termiņos un ja atgūstama summa pārsniedz 1 miljonu euro, Komisija pēc dalībvalsts lūguma var pagarināt termiņus par ne vairāk kā 50 % no sākotnējiem termiņiem.

6. Dalībvalsts var pieņemt lēmumu neturpināt atgūšanu, ja šāda rīcība ir atbilstīgi pamatota. Šādu lēmumu var pieņemt vienīgi šādos gadījumos:

a) ja līdzekļu atgūšanas izmaksas, kas jau radušās vai kas varētu rasties, pārsniedz atgūstamo līdzekļu summu;

b) ja atgūšana izrādās neiespējama debitora vai juridiski par pārkāpumu atbildīgās personas maksātnespējas dēļ, kas ir konstatēta un apstiprināta saskaņā ar attiecīgās dalībvalsts tiesību aktiem.

▼B

Šā panta 3. punkta pirmajā daļā minētajā kopsavilkuma ziņojumā dalībvalsts atsevišķi norāda summas, par ko tā ir pieņēmusi lēmumu neveikt atgūšanas procedūru, un minētā lēmuma pamatojumu.

7. Gada pārskatos, kas dalībvalstij jānosūta Komisijai saskaņā ar 8. panta 1. punkta c) apakšpunkta iii) daļu, tā uzrāda finansiālās sekas, kas tai rodas, piemērojot 5. punktu. Komisija pārbauda, vai tas ir pareizi izdarīts, un vajadzības gadījumā veic vajadzīgas korekcijas, pieņemot 30. panta 1. punktā paredzēto lēmumu.

8. Pēc 31. panta 3. punktā paredzētās procedūras pabeigšanas Komisija var pieņemt lēmumu nefinansēt summas, ko paredzēts segt no Kopienas budžeta, šādos gadījumos:

a) piemērojot šā panta 5. un 6. punktu, ja tā konstatē, ka pārkāpums radies vai līdzekļi nav atgūti attiecīgās dalībvalsts pārvaldes iestādes, dienesta vai struktūras pārkāpuma vai nolaidības dēļ;

b) piemērojot šā panta 6. punktu, ja tā uzskata, ka dalībvalsts sniegtais pamatojums attiecībā uz lēmumu izbeigt atgūšanas procedūru ir nepietiekams.

33. pants

Noteikumi, kas īpaši attiecas uz ELFLA

1. Ja lauku attīstības pasākumos vai programmās konstatē pārkāpumus vai nolaidību, dalībvalstis veic finansiālās korekcijas, pilnīgi vai daļēji atceļot attiecīgo Kopienas finansējumu. Dalībvalstis ņem vērā konstatēto pārkāpumu būtību un nopietnību, ka arī ELFLA finansiālo zaudējumu apjomu.

2. Ja Kopienas līdzekļi saņēmējam jau ir izmaksāti, akreditētais maksātājs tos atgūst saskaņā ar savām finansējuma atgūšanas procedūrām un tos atkārtoti izmanto saskaņā ar 3. punkta c) apakšpunktu.

3. Finansiālās korekcijas un līdzekļu atkārtotu izmantošanu veic dalībvalstis, ievērojot šādus nosacījumus:

a) ja konstatēti pārkāpumi, dalībvalstis paplašina izmeklēšanu, lai tā attiektos uz visiem pasākumiem, ko šādi pārkāpumi varētu ietekmēt;

b) dalībvalstis paziņo Komisijai par attiecīgajām korekcijām;

c) atcelto Kopienas finansējumu un atgūtās summas, kā arī uzkrātos procentus attiecīgajai programmai piešķir no jauna. Dalībvalstis atceltos vai atgūtos Kopienas finanšu līdzekļus tomēr var izmantot tikai tādu pasākumu finansēšanai, kuri iekļauti tajā pašā lauku attīstības programmā, ar nosacījumu, ka līdzekļus nepiešķir pasākumiem, uz ko attiecinātas finansiālās korekcijas.

▼B

4. Nosūtot gada pārskatus, kā paredzēts 8. panta 1. punkta c) apakšpunkta iii) daļā, dalībvalstis Komisijai iesniedz kopsavilkuma ziņojumu par atgūšanas procedūrām, kas sāktas pēc konstatētiem pārkāpumiem, vienlaikus sniedzot informāciju par vēl neatgūtiem līdzekļiem, tos sadalot pa administratīvām un/vai tiesvedības procedūrām, kā arī pa gadiem, kas atbilst pārkāpuma pirmajai administratīvai vai tiesas konstatācijai.

▼M3

_____

▼B

5. Pēc 31. panta 3. punktā paredzētās procedūras veikšanas Komisija var pieņemt lēmumu likt attiecīgai dalībvalstij segt atgūstamās summas:

a) ja vienā gadā pēc pirmās administratīvās vai tiesas konstatācijas attiecīgā dalībvalsts nav sākusi visas administratīvas vai tiesvedības procedūras, kas paredzētas valsts vai Kopienas tiesību aktos, attiecībā uz saņēmējiem izmaksāto līdzekļu atgūšanu;

b) ja dalībvalsts nav ievērojusi pienākumus atbilstīgi šā panta 3. punkta a) un c) apakšpunktam.

6. Ja ir bijis iespējams veikt 2. punktā paredzēto līdzekļu atgūšanu pēc lauku attīstības programmas slēgšanas, attiecīgā dalībvalsts pārskaita atgūtās summas Kopienas budžetā.

7. Dalībvalsts var pieņemt lēmumu izbeigt atgūšanas procedūru pēc lauku attīstības programmas slēgšanas, ievērojot 32. panta 6. punktā paredzētos nosacījumus.

8. Ja atgūšana nav veikta pirms lauku attīstības programmas slēgšanas, 50 % no neatgūšanas finansiālajām sekām sedz attiecīgā dalībvalsts un 50 % sedz no Kopienas budžeta, un tās iegrāmato četru gadu laikposma beigās pēc pirmās administratīvās vai tiesas konstatācijas vai astoņu gadu laikposma beigās, ja atgūšanai veic tiesvedību attiecīgās valsts tiesā, vai programmas slēgšanas laikā, ja minētie laikposmi beidzas pirms šādas slēgšanas.

Tomēr, ja ar attiecīgo dalībvalsti nesaistītu iemeslu dēļ atgūšana nevar tikt veikta pirmajā daļā noteiktajos termiņos un ja atgūstama summa pārsniedz 1 miljonu euro, Komisija pēc dalībvalsts lūguma var pagarināt termiņus par ne vairāk kā 50 % no sākotnējiem termiņiem.

9. Šā panta 8. punktā paredzētajos gadījumos dalībvalsts pārskaita Kopienas budžetā summas, kas atbilst 50 % daļai, kuru tā sedz.

10. Ja Komisija veic finansiālo korekciju, šī korekcija neskar dalībvalsts pienākumus atgūt summas, kas izmaksātas kā dalībvalsts pašas finansiālais ieguldījums saskaņā ar 14. pantu Padomes Regulā (EK) Nr. 659/1999 (1999. gada 22. marts), ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus EK līguma 93. panta piemērošanai ([1]).

([1]) OV L 83, 27.3.1999., 1. lpp. Regulā grozījumi izdarīti ar 2003. gada Pievienošanās aktu.

▼B

34. pants

Dalībvalstu piešķirtie ieņēmumi

1. Par piešķirtajiem ieņēmumiem Regulas (EK, *Euratom*) Nr. 1605/2002 18. panta nozīmē uzskata:

a) summas, kas saskaņā ar šīs regulas 31., 32. un 33. punktu jāpārskaita Kopienas budžetā, tostarp uzkrātos procentus;

b) summas, kas saņemtas vai atgūtas saskaņā ar Padomes Regulu (EK) Nr. 1788/2003 (2003. gada 29. septembris), ar ko nosaka maksājumu piena un piena produktu nozarē ([1]);

▼M1

c) pagaidu restrukturizācijas summas, kas iekasētas atbilstīgi Regulai (EK) Nr. 320/2006.

▼B

2. ►M1 Summas, kas minētas 1. punkta a), b) un c) apakšpunktā ◄, pārskaita Kopienas budžetā, un atkārtotas izmantošanas gadījumā tās izmanto attiecīgi tikai ELGF vai ELFLA izdevumu finansēšanai.

▼M1

3. Šīs regulas noteikumus piemēro *mutatis mutandis* šā panta 1. punktā minētajiem piešķirtajiem ieņēmumiem.

▼B

35. pants

Administratīvās vai tiesas konstatācijas definīcija

Šajā nodaļā pirmā administratīvā vai tiesas konstatācija ir kompetentas administratīvas vai tiesu iestādes veikts pirmais rakstisks novērtējums, ar ko, pamatojoties uz konkrētiem faktiem, secina, ka ir izdarīts pārkāpums, neskarot iespēju šo secinājumu vēlāk grozīt vai atcelt, ņemot vērā attiecīgās administratīvās vai tiesvedības procedūras norisi.

3. NODAĻA

Komisijas veikta pārraudzība

36. pants

Informācijas pieejamība

1. Dalībvalstis dara pieejamu Komisijai visu informāciju, kas ir vajadzīga pareizai ELGF vai ELFLA darbībai, kā arī veic visus piemērotus pasākumus, lai atvieglotu pārbaudes, ko Komisija vajadzības gadījumā var veikt saistībā ar Kopienas finansējuma vadību, tostarp pārbaudes uz vietas.

2. Dalībvalstis pēc Komisijas pieprasījuma tai paziņo normatīvos vai administratīvos noteikumus, ko tās ir pieņēmušas, lai piemērotu Kopienas tiesību aktus saistībā ar kopējo lauksaimniecības politiku, ja šie akti rada finansiālas sekas ELGF vai ELFLA.

([1]) OV L 270, 21.10.2003., 123. lpp. Regulā grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 2217/2004 (OV L 375, 23.12.2004., 1. lpp.).

▼B

3. Dalībvalstis dara pieejamu Komisijai visu informāciju par konstatētiem pārkāpumiem saskaņā ar 32. un 33. pantu, ka arī informāciju par pasākumiem, kas veikti, lai atgūtu summas, kas nepamatoti izmaksātas šo pārkāpumu dēļ.

37. pants

Pārbaudes uz vietas

1. Neskarot dalībvalstu veiktās pārbaudes saskaņā ar valsts normatīvajiem vai administratīvajiem noteikumiem, neskarot Līguma 248. pantu, kā arī neskarot visas pārbaudes, kas ir organizētas, pamatojoties uz Līguma 279. pantu, Komisija var organizēt pārbaudes uz vietas, jo īpaši, lai pārbaudītu:

a) vai administratīvā prakse ir saskaņā ar Kopienas noteikumiem;

b) vai pastāv vajadzīgie attaisnojoši dokumenti un vai tie atbilst ELGF vai ELFLA finansētām darbībām;

c) kādos apstākļos veic un pārbauda ELGF vai ELFLA finansētās darbības.

Personām, ko Komisija pilnvarojusi veikt pārbaudes uz vietas, vai Komisijas pārstāvjiem, kas darbojas saskaņā ar viņiem piešķirtām pilnvarām, ir pieejami grāmatvedības dokumenti un visi citi dokumenti, tostarp dokumenti un to metadati, kas izstrādāti vai saņemti un glabāti elektroniskos datu nesējos, ja tie attiecas uz ELGF vai ELFLA finansētiem izdevumiem.

Iepriekšminētās pārbaudes pilnvaras neietekmē to valsts noteikumu piemērošanu, kuri paredz, ka noteiktas darbības var veikt tikai pārstāvji, kas ir īpaši norīkoti atbilstīgi valsts tiesību aktiem. Komisijas pilnvarotās personas, cita starpā, nepiedalās mājas apmeklējumos vai personu nopratināšanā, ko veic saskaņā ar attiecīgās dalībvalsts tiesību aktiem. Tomēr tām ir piekļuve informācijai, kas iegūta šādu darbību rezultātā.

2. Par to, ka notiks pārbaude, Komisija laicīgi informē attiecīgo dalībvalsti vai dalībvalsti, kuras teritorijā tā notiks. Šādās pārbaudēs var piedalīties attiecīgās dalībvalsts pārstāvji.

Pēc Komisijas lūguma un ar attiecīgās dalībvalsts piekrišanu minētās dalībvalsts kompetentās struktūras veic papildu pārbaudes vai izmeklēšanu attiecībā uz darbībām, uz ko attiecas šī regula. Šajās pārbaudēs vai izmeklēšanā var piedalīties Komisijas pārstāvji vai pilnvarotās personas.

Lai uzlabotu pārbaudes, Komisija, vienojusies ar attiecīgajām dalībvalstīm, var iesaistīt minēto dalībvalstu iestādes konkrētu pārbaužu vai izmeklēšanas veikšanā.

V SADAĻA

PĀREJAS UN NOBEIGUMA NOTEIKUMI

38. pants

ELVGF Garantiju nodaļas izdevumi, kas nav saistīti ar lauku attīstību

1. Saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1258/1999 2. pantu un 3. panta 2. un 3. punktu Eiropas Lauksaimniecības virzības un garantiju fonda (ELVGF) Garantiju nodaļa finansē dalībvalstu izdevumus līdz 2006. gada 15. oktobrim.

▼B

2. Izdevumus, ko dalībvalstis veiks no 2006. gada 16. oktobra, reglamentē šīs regulas noteikumi.

39. pants

ELVGF Garantiju nodaļas izdevumi, kas saistīti ar lauku attīstību

1. Attiecībā uz lauku attīstības programmām 2000. līdz 2006. gadam, ko finansē ELVGF Garantiju nodaļa saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1258/-1999 3. panta 1. punktu, dalībvalstīm, kas ir bijušas Eiropas Savienībā pirms 2004. gada 1. maija, piemēro šādus noteikumus:

a) saņēmējiem maksājumus pārtrauc vēlākais 2006. gada 15. oktobrī, un Komisija attiecīgos izdevumus attiecīgām dalībvalstīm atmaksā vēlākais atbilstīgi deklarācijai par 2006. gada oktobrī veiktajiem izdevumiem. Tomēr Komisija attaisnotos gadījumos un saskaņā ar 41. panta 2. punktā minēto procedūru var atļaut maksājumus līdz 2006. gada 31. decembrim ar nosacījumu, ka ELGF tiek atmaksātas tādas pašas summas no avansiem, kas piešķirti dalībvalstīm minēto programmu īstenošanas laikposmam saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1258/1999 5. panta 1. punkta otro daļu;

b) avansus, kas piešķirti dalībvalstīm programmu īstenošanas laikposmam saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1258/1999 5. panta 1. punkta otro daļu, dalībvalstis atskaita no ELGF finansētiem izdevumiem vēlākais līdz ar izdevumu deklarācijas iesniegšanu par 2006. gada decembri;

c) pēc dalībvalsts lūguma uz izdevumiem, kas radušies akreditētajiem maksātājiem laikposmā no 2006. gada 16. oktobra līdz 31. decembrim, izņemot izdevumus, kas atļauti saskaņā ar šā panta 1. punkta a) apakšpunkta otro teikumu, attiecina ELFLA budžetu, kas paredzēts lauku attīstības programmām laikposmā no 2007. līdz 2013. gadam;

d) finanšu līdzekļus, kas dalībvalstī pieejami 2007. gada 1. janvārī, pēc maksājumu summu samazināšanas vai atcelšanas, ko attiecīgā dalībvalsts veikusi brīvprātīgi vai pēc sankcijām atbilstīgi Regulas (EK) Nr. 1259/1999 3., 4. un 5. pantam, minētā dalībvalsts izmanto, lai finansētu šīs regulas 4. pantā paredzētos lauku attīstības pasākumus;

e) ja dalībvalstis neizmanto d) apakšpunktā minētos finanšu līdzekļus termiņā, ko nosaka saskaņā ar 41. panta 2. punktā paredzēto procedūru, attiecīgās summas no jauna iemaksā ELGF budžetā.

2. Attiecībā uz dalībvalstīm, kas pievienojās Eiropas Savienībai 2004. gada 1. maijā, Komisija vēlākais 2010. gada 31. decembrī atbrīvo no saistībām summas, kas saskaņā ar 3. panta 1. punktu ir paredzētas lauku attīstības pasākumu finansēšanai atbilstīgi Komisijas lēmumam, kurš pieņemts laikposmā no 2004. gada 1. janvāra līdz 2006. gada 31. decembrim, un par ko Komisijai līdz nobeiguma ziņojuma iesniegšanas termiņa beigām nav iesniegti palīdzības pasākumu slēgšanai vajadzīgie dokumenti, un šai sakarā dalībvalstis atmaksā nepamatoti saņemtās naudas summas.

▼B

3. Aprēķinot summu, ko atbrīvot no saistībām, kā paredzēts 1. un 2. punktā, neņem vērā summas, kas saistītas ar darbībām vai programmām, uz kurām attiecas tiesvedības procedūras vai administratīva pārsūdzība, kam saskaņā ar attiecīgās dalībvalsts tiesību aktiem ir apturošs efekts.

40. pants

ELVGF Virzības nodaļas izdevumi

▼M3

1. Atkāpjoties no Padomes Regulas (EK) Nr. 1260/1999 (1999. gada 21. jūnijs), ar ko paredz vispārīgus noteikumus par struktūrfondiem ([1]), 31. panta 2. punkta, 32. panta 4. punkta un 37. panta 1. punkta, attiecībā uz daļējām naudas summām, par kurām ir radušās saistības atbilstīgi atbalstam, ko līdzfinansē ELVGF Virzības nodaļa un ko Komisija ir apstiprinājusi laikposmā no 2000. gada 1. janvāra līdz 2006. gada 31. decembrim, un par kurām 15 mēnešos pēc izdevumu atbilstības beigu termiņa, kas noteikts lēmumā par atbalsta piešķiršanu no fondiem, Komisijai nav nosūtīta apstiprināta faktisko izdevumu deklarācija, nobeiguma ziņojums par īstenošanu un minētās regulas 38. panta 1. punkta f) apakšpunktā noteiktā deklarācija, Komisija ne vēlāk kā sešus mēnešus pēc minētā termiņa beigām automātiski atceļ saistības, prasot atmaksāt nepamatoti izmaksātās summas.

▼B

2. Aprēķinot summu, ko atbrīvot no saistībām, kā paredzēts 1. punktā, neņem vērā summas, kas saistītas ar darbībām vai programmām, uz kurām attiecas tiesvedības procedūras vai administratīva pārsūdzība, kam saskaņā ar attiecīgās dalībvalsts tiesību aktiem ir apturošs efekts.

41. pants

Fondu komiteja

1. Komisijai palīdz Lauksaimniecības fondu komiteja (turpmāk tekstā — "komiteja").

2. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Lēmuma 1999/468/EK 4. un 7. pantu.

Lēmuma 1999/468/EK 4. panta 3. punktā paredzētais laikposms ir viens mēnesis.

3. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Lēmuma 1999/468/EK 3. un 7. pantu.

4. Komiteja pieņem savu reglamentu.

42. pants

Piemērošanas noteikumi

Komisija pieņem sīki izstrādātus noteikumus šīs regulas piemērošanai saskaņā ar 41. panta 2. ►M2 Minētie noteikumi jo īpaši ietver normas: ◄

([1]) OV L 161, 26.6.1999., 1. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 1198/2006 (OV L 223, 15.8.2006., 1. lpp.).

▼M3

1) par nosacījumiem, kas piemērojami maksātāju aģentūru (maksātāju) akreditācijai, kā arī koordinācijas struktūru īpašajai akreditācijai, to attiecīgām funkcijām, prasītajai informācijai un kārtībai, saskaņā ar kuru to dara pieejamu vai nosūta Komisijai;

▼B

2) par nosacījumiem, saskaņā ar kuriem var deleģēt akreditēto maksātāju uzdevumus;

3) par pieņemamiem apstiprināšanas standartiem, to būtību un piemērošanas jomu, kā arī par to, cik bieži jāveic apstiprināšana;

4) par to, kā veikt procedūru, ar ko atbrīvo no saistībām, kā arī atbilstības pārbaudes un grāmatojumu noskaidrošanas procedūru;

5) par to, kā iegrāmatot un piešķirt no dalībvalstīm saņemtos ieņēmumus;

6) par vispārīgiem noteikumiem, ko piemēro pārbaudēm uz vietas;

7) par to, kādā formā, ar kādu saturu, cik bieži, kādos termiņos un kādā kārtībā Komisijai nosūtīt vai darīt pieejamu šādu informāciju:

— izdevumu deklarācijas un izdevumu prognozes, kā arī to atjaunotās versijas,

— akreditēto maksātāju deklarāciju par pārskatu ticamību, kā arī to gada pārskatus,

— ziņojumus par pārskatu apstiprināšanu,

— akreditēto maksātāju, akreditēto koordinācijas struktūru un apstiprināšanas struktūru identifikācijas datus,

— informāciju par to, kā iegrāmatot un izmaksāt izdevumus, ko finansē ELGF un ELFLA,

— paziņojumus par finansiālajām korekcijām, ko veikušas dalībvalstis saistībā ar lauku attīstības darbībām vai programmām, un kopsavilkuma ziņojumus par atgūšanas procedūrām, ko sākušas dalībvalstis attiecībā uz pārkāpumiem,

— informāciju par pasākumiem, kas veikti saskaņā ar 9. pantu;

8) par dokumentu un informācijas glabāšanas noteikumiem;

▼M3

8a) par sīki izstrādātiem noteikumiem attiecībā uz intervences krājumu glabāšanas pasākumu finansēšanu un iegrāmatošanu, kā arī citiem izdevumiem, ko finansē ELGF un ELFLA;

8b) par sīki izstrādātiem noteikumiem attiecībā uz informācijas publicēšanu par līdzekļu saņēmējiem, kas minēti 44.a pantā, tostarp praktiskiem aspektiem, kuri saistīti ar fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi saskaņā ar Kopienas tiesību aktos noteiktajiem datu aizsardzības principiem. Ar šiem noteikumiem nodrošina jo īpaši to, ka līdzekļu saņēmējus informē, ka šos datus var darīt zināmus atklātībā un ka tos var apstrādāt revīzijas un izmeklēšanas iestādes, lai nodrošinātu Kopienu finanšu intereses, tostarp precizējot informēšanas laiku;

▼M3

8c) par nosacījumiem un sīki izstrādātiem noteikumiem, ko piemēro apropriācijām, kuras ir pārnestas saskaņā ar 149. panta 3. punktu Regulā (EK, Euratom) Nr. 1605/2002, lai finansētu šīs regulas 3. panta 1. punkta c) apakšpunktā minētos izdevumus;

▼B

9) par pārejas pasākumiem, kas vajadzīgi šīs regulas īstenošanai.

43. pants

Gada finanšu pārskats

Katru gadu, kas seko budžeta gadam, līdz 1. septembrim Komisija sagatavo finanšu pārskatu par ELVGF un ELFLA vadību iepriekšējā finanšu gadā un iesniedz to Eiropas Parlamentam un Padomei.

44. pants

Konfidencialitāte

Dalībvalstis un Komisija veic visus vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu tās informācijas konfidencialitāti, kura nodota vai iegūta, veicot pārbaudes vai grāmatojumu noskaidrošanas pasākumus saskaņā ar šo regulu.

Uz šo informāciju attiecas principi, kas paredzēti 8. pantā Padomes Regulā (*Euratom*, EK) Nr. 2185/96 (1996. gada 11. novembris) par pārbaudēm un apskatēm uz vietas, ko Komisija veic, lai aizsargātu Eiropas Kopienu finanšu intereses pret krāpšanu un citām nelikumībām ([1]).

▼M3

44.a pants

Informācijas publicēšana par līdzekļu saņēmējiem

Saskaņā ar Regulas (EK, Euratom) Nr. 1605/2002 53.b panta 2. punkta d) apakšpunktu dalībvalstis katru gadu nodrošina to, ka tiek publicēta informācija par ELGF un ELFLA līdzekļu saņēmējiem iepriekšējā gadā un summām, kas katram līdzekļu saņēmējam piešķirta no katra šī fonda.

Publikācija satur vismaz šādu informāciju:

a) attiecībā uz ELGF – summu, kas sīkāk iedalīta tiešajos maksājumos Regulas (EK) Nr. 1782/2003 2. panta d) apakšpunkta nozīmē, un citus izdevumus;

b) attiecībā uz ELFLA – katram līdzekļu saņēmējam piešķirtā valsts finansējuma kopsummu.

▼B

45. pants

Euro izmantošana

1. Summas, kuras uzrādītas Komisijas lēmumos, ar ko pieņem lauku attīstības programmas, saistību summas un Komisijas veikto maksājumu summas, kā arī dalībvalstu apliecinātās vai apstiprinātās summas un dalībvalstu izdevumu deklarācijas izsaka un izmaksā euro.

([1]) OV L 292, 15.11.1996., 2. lpp.

▼B

2. Ja tiešo maksājumu, kas paredzēts Regulā (EK) Nr. 1782/2003, saņēmējam veic valūtā, kas nav euro, dalībvalstis palīdzības summu, kas izteikta euro, pārrēķina nacionālajā valūtā, pamatojoties uz jaunāko valūtas maiņas kursu, ko Eiropas Centrālā banka ir noteikusi līdz tā gada 1. oktobrim, kurā palīdzība ir piešķirta.

3. Gadījumos, kad piemēro 2. punktu, Komisija, pamatojoties uz dalībvalstu iesniegtajām izdevumu deklarācijām, atmaksā dalībvalstīm summas, kas bijušas samaksātas saņēmējiem. Izstrādājot minētās izdevumu deklarācijas, dalībvalstis izmanto tos pašus valūtas maiņas kursus, kas izmantoti, veicot maksājumu saņēmējam.

46. pants

Grozījums Regulā (EEK) Nr. 595/91

Regulu (EEK) Nr. 595/91 groza šādi:

1. svītro 5. panta 2. punktu;

2. svītro 7. panta 1. punktu.

47. pants

Atcelšana

1. Ar šo atceļ Regulu Nr. 25, Regulu (EK) Nr. 723/97 un Regulu (EK) Nr. 1258/1999.

Regulu (EK) Nr. 1258/1999 tomēr turpina piemērot līdz 2006. gada 15. oktobrim attiecībā uz izdevumiem, ko veic dalībvalstis, un līdz 2006. gada 31. decembrim — attiecībā uz izdevumiem, ko veic Komisija.

2. Atsauces uz atceltajām regulām uzskata par atsaucēm uz šo regulu, un tās lasa saskaņā ar pielikumā doto korelācijas tabulu.

48. pants

Pārejas posma pasākumi

Lai īstenotu šo regulu, Komisija pieņem vajadzīgus un attiecīgi pamatotus pasākumus, lai steidzamos gadījumos risinātu praktiskas un īpašas problēmas, jo īpaši tās, kas saistītas ar pāreju no Regulās Nr. 25, (EK) Nr. 723/97 un (EK) Nr. 1258/1999 paredzētajiem noteikumiem uz šajā regulā paredzētajiem noteikumiem. Šajos pasākumos var atkāpties no noteiktām šīs regulas daļām, bet tikai tiktāl un uz tik ilgu laiku, cik tas noteikti vajadzīgs.

49. pants

Stāšanās spēkā

Šī regula stājas spēkā septītajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

To piemēro no 2007. gada 1. janvāra, izņemot 18. panta 4. punktu, ko piemēro no šīs regulas spēkā stāšanās dienas, neskarot 47. panta noteikumus.

▼B

Tomēr no 2006. gada 16. oktobra piemēro šādus noteikumus:

— 30. un 31. pantu — attiecībā uz izdevumiem, kas radušies, sākot no 2006. gada 16. oktobra,

— 32. pantu — attiecībā uz gadījumiem, kuri paziņoti saskaņā ar Regulas (EEK) Nr. 595/91 3. pantu un attiecībā uz kuriem pilna apjoma atgūšana nav veikta līdz 2006. gada 16. oktobrim,

— 38., 39., 41., 44. un 45. pantu — attiecībā uz izdevumiem, kas deklarēti 2006. gadā un attiecas uz 2007. budžeta gadu.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

▼B

PIELIKUMS

Korelācijas tabula

Regula (EEK) Nr. 25	Šī regula
1. pants	2. panta 2. punkts
2. līdz 8. pants	—

Regula (EEK) Nr. 595/91	Šī regula
5. panta 2. punkts	32. panta 3. punkts 8. pants
7. panta 1. punkts	32. panta 2. punkts

Regula (EK) Nr. 723/97	Šī regula
1. līdz 3. pants	—
4. panta 1. un 2. punkts	—
4. panta 3. punkts	5. panta 1. punkta b) apakšpunkts
5. līdz 9. pants	—

Regula (EK) Nr. 1258/1999	Šī regula
1. panta 1. punkta pirmā daļa	2. panta 2. punkts
1. panta 2. punkta a) apakšpunkts	3. panta 1. punkta a) apakšpunkts
1. panta 2. punkta b) apakšpunkts	3. panta 1. punkta b) apakšpunkts
1. panta 2. punkta c) apakšpunkts	4. pants
1. panta, 2. punkta d) apakšpunkts	3. panta 2. punkta a) apakšpunkts
1. panta 2. punkta e) apakšpunkts	3. panta 1. punkts d) apakšpunkts 5. panta 1. punkta d) apakšpunkts 5. panta 1. punkta c) apakšpunkts
1. panta 3. punkts	4. pants
1. panta 4. punkts	13. pants
2. panta 1. un 2. punkts	3. pants
2. panta 3. punkts	42. pants
3. panta 1. punkts	4. pants
3. panta 2. punkts	3. panta 2. punkta a) apakšpunkts
3. panta 3. punkts	5. pants
3. panta 4. punkts	42. pants
4. panta 1. punkta a) apakšpunkts	8. panta 1. punkta a) apakšpunkts 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts

▼B

Regula (EK) Nr. 1258/1999	Šī regula
4. panta 2. punkts	6. panta 1. punkts
4. panta 3. punkts	8. panta 2. punkts
4. panta 4. punkts	10. pants
4. panta 5. punkts	6. panta 2. punkts
4. panta 6. punkts	8. panta 1. punkta a) apakšpunkts
4. panta 7. punkts	6. panta 3. punkts
4. panta 8. punkts	42. pants
5. panta 1. punkta pirmā daļa	14. panta 1. punkts
5. panta 1. punkta otrā daļa	25. panta 1. punkts
5. panta 2. punkts	14. panta 2. punkts
5. panta 3. punkts	42. pants
6. panta 1. punkts	8. panta 1. punkta c) apakšpunkts
6. panta 2. punkts	42. pants
7. panta 1. punkts	15. panta 2. punkts
7. panta 2. punkta pirmā daļa	15. panta 2. punkts
7. panta 2. punkta otrā daļa	15. panta 3. un 4. punkts
7. panta 2. punkts trešā daļa	15.panta 5. punkts
7. panta 3. punkta pirmā daļa	30. panta 1. punkts
7. panta 3. punkta otrā daļa	30. panta 2. punkts
7. panta 4. punkta pirmā daļa	31. panta 1. punkts
7. panta 4. punkta otrā daļa	31. panta 3. punkta pirmā daļa
7. panta 4. punkta trešā daļa	31. panta 3. punkta otrā daļa
7. panta 4. punkta ceturtā daļa	31. panta 2. punkts
7. panta 4. punkta piektā daļa	31. panta 4. punkts
7. panta 4. punkta sestā daļa	31. panta 5. punkts
7. panta 5. punkts	42. pants
8. panta 1. punkta pirmā daļa	9. panta 1. punkts
8. panta 1. punkta otrā daļa	9. panta 3. punkts
8. panta 2. punkts	32. panta 1. un 8. punkts
8. panta 3. punkts	42. pants
9. panta 1. punkta pirmā daļa	36. panta 1. punkts

▼B

Regula (EK) Nr. 1258/1999	Šī regula
9. panta 1. punkta otrā daļa	36. panta 2. punkts
9. panta 2. punkts	37. panta 1. punkts
9. panta 3. punkts	42. pants
10. pants	43. pants
11. līdz 15. pants	41. pants
16. pants	41. pants
17. pants	—
18. pants	48. pants
19. pants	—
20. pants	49. pants